Nr. 92. Czwartek 23 Kwietnia 1885. **Rok 75.**

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować.— Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 złr. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Obwieszczenie.

Na dniu 30 kwietnia 1885 odbędzie się o godzinie 9 przed południem losowanie obligacyj funduszów indemnizacyjnych Galicyi wschodniej i zachodniej, tudzież Wielkiego Księstwa Krakowskiego w lokalu c. k. Namiestnictwa, jako Dyrekcyi funduszów indemnizacyjnych, w nowym gmachu na 3ciem piętrze.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości z nadmienieniem, że stosownie do tutejszego obwieszczenia z 2 marca 1873, l. 1413 (Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych, zeszyt VIII Nr. 21) wylosowane zostaną, obligacye indemnizacyjne:

A. Funduszu indemnizacyjnego Wielkiego Księstwa Krakowskiego:

2	oblig. z kuponami po	50	zł.	100	zł.
26	„ „ „	100	„	2600	„
4	„ „ „	500	„	2000	„
20	„ „ „	1000	„	20000	„
1	„ „ „	10000	„	10000	„
i	oblig. lit. A. nominalnej wartości			15300	„
	razem . .			50000	zł.

B. Funduszu indemnizacyjnego Galicyi zachodniej:

46	oblig z kuponami po	50	zł.	2300	zł
326	„ „ „	100	„	32600	„
70	„ „ „	500	„	35000	„
171	„ „ „	1000	„	171000	„
10	„ „ „	5000	„	50000	„
7	„ „ „	10000	„	70000	„
i	oblig. lit. A. w nominalnej wartości			149100	„
	razem . .			510000	zł.

C. Funduszu indemnizacyjnego Galicyi wschodniej:

52	oblig. z kuponami po	50	zł.	2600	zł.
490	„ „ „	100	„	49000	„
118	„ „ „	500	„	59000	„
353	„ „ „	1000	„	353000	„
14	„ „ „	5000	„	70000	„
10	„ „ „	10000	„	100000	„
i	oblig lit. A. w nominalnej wartości			251400	„
	razem . .			885000	zł.

Z c. k. Namiestnictwa jako Dyrekcyi funduszów indemnizacyjnych.

Lwów, dnia 20 kwietnia 1885.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 23 kwietnia.

Na jednem z ostatnich posiedzeń rady ministrów francuskich, zawiadomił minister spraw zagranicznych p. Freycinet, że Francya podjęła na nowo rokowania pokojowe z Chinami. Równocześnie wysłano francuskiemu reprezentantowi w Chinach odpowiednie instrukcye, ale tylko tymczasowe; na dalsze rozkazy oczekiwać ma po przybyciu do Tientsinu. Pomimo jednak zwrotu pokojowego, zapowiedzianego w drodze urzędowej, nie zaniechał rząd francuski przygotowywania dalszych środków wojennych, nie powstrzymał wysyłki wojsk świeżych, słowem postępuje tak, ażeby w każdej chwili być w możności rozpoczęcia akcyi zbrojnej, gdyby się tego okazała potrzeba. Po doświadczeniach rządu poprzedniego, polityka tego rodzaju z Chinami, zdaje się być zupełnie usprawiedliwiona. Zbyteczne zaufanie w siły wojsk francuskich, a lekceważenie sił chińskich w Tonkinie i u granic tego terytoryum, naraziło wielokrotnie gabinet p. Ferryego na dotkliwy zawód w chwilach, w których się zdawało, że pokojowemu zakończeniu sprawy nic już nie przeszkodzi. Gabinet obecny, opierając się na prawdopodobieństwach, liczyć jednak może z większą nieco ufnością na pojednawczą w tej chwili politykę Chin. Objawem bardziej pokojowego usposobienia w Pekinie jest poniekąd i fakt zawarcia ugody z Japonią, której zatarg z państwem Niebieskiem był bardzo na rękę Francyi, paraliżując nieco stronnictwo wojownicze chińskiej rady stanu. Jeżeli więc znowu jaki nieprzewidziany wypadek nie wywoła zmiany usposobień pokojowych, które zdają się przeważać w Pekinie, to gabinet Brisson-Freycinet znajdzie się w tem szczęśliwem położeniu, iż będzie mógł w miesiącu maju przed zebranemi Izbami wystąpić z aktem pokoju, jako z faktem dokonanym.

Na ogłoszenie podobnego aktu oddawna już oczekują coraz niecierpliwiej wszystkie sfery narodu francuskiego. Walka, której nie przyznawano urzędownie charakteru wojny, oddawna była powodem wichrzeń różnorodnych we Francyi, a frakcye skrajne wyzyskiwały politykę kolonialną w celach nieszlachetnych i egoistycznych. Wszakże i poważna opinia kraju nie mogła nie widzieć jasno smutnych następstw tego zatargu. Coraz większe ciężary, wynikające z pożyczek nadzwyczajnych, z kredytów uchwalanych na politykę kolonialną, doprowadziły do tak smutnego stanu pod względem ekonomicznym, że w tej chwili odzywa się we Francyi jedno życzenie tylko, ażeby polityce wyniszczającej kraj fizycznie, a pod względem moralnym działającej zgubnie, rozjątrzając i waśniąc umysły, położono raz kres stanowczy. Żywioły skrajne ze swej strony, jakkolwiek nowy gabinet nie może być odpowiedzialny za kroki poprzedniego, chcą wyzyskać błędy polityki dawniejszej w zbliżającym się ruchu wyborczym. W kampanii tej, jak donoszą z Paryża, sprawa finansów państwa odegrać ma najważniejszą rolę, że zaś niedobór powstał głównie z polityki kolonialnej, a odpowiedzialność za gospodarkę zgubną można zwalić na stronnictwo poprzedniej większości, wszystkie więc frakcye skrajne przygotowują odpowiedni materyał, ażeby wyborcom przedstawić smutne położenie i napiętnować politykę oportunistów. Z drugiej strony nie szczędzą te frakcye zabiegów celem wywarcia presyi na nowy gabinet i zniewolenia go, ażeby wbrew zasadzie popierał za pośrednictwem władz departamentalnych kandydatów lewicy. Członkowie tej frakcyi grożą energicznym wystąpieniem przeciw gabinetowi Brissona, jeżeli odmówi im poparcia w walce z gambettystami. Obliczenia te jednak opierane są na nadziei, że przed okresem kampanii wyborczej, gabinet nie będzie mógł wykazać się, iż pokój z Chinami stanowczo zawarty został. Czy nieszlachetne te, w zaślepieniu frakcyjnem czerpane nadzieje, wbrew nawet oczywistemu interesowi kraju, nie zawiodą, o tem rozstrzygnie dalszy przebieg rozpoczętych rokowań z dworem pekińskim. Dotąd wszelkie widoki powodzenia są po stronie nowego gabinetu.

Rada państwa.

Mowa J. E. Ministra handlu bar. Pino, miana na ostatniem posiedzeniu Izby wyższej, w sprawie kolei Północnej, brzmi w przekładzie z stenogramu, jak następuje:

Wysoka Izbo! Sprawa, która was dzisiaj zatrudnia, ma bardzo wielkie znaczenie ekonomiczne i finansowe. Niechże mi przeto będzie wolno wypowiedzieć kilka uwag, chociaż sprawę tę rozpatrywano już pod każdym względem i chociaż wyśmienite sprawozdanie, które wam co dopiero odczytał pan sprawozdawca, otacza tę sprawę najzupełniejszą jasnością i traktuje ją z tak rzadką objektywnością, iż ledwie a ledwie coś doń jeszcze dodać można. To też poprosiłem o głos jedynie na to, aby nieco objaśnić i rozjaśnić sposób postępowania rządu, który z przeróżnych stron doznawał zaczepek.

Gdy przed blisko dwoma laty uprzywilejowana kolej Północna wniosła podanie o przedłużenie przywileju, a zbliżający się coraz więcej termin ustania tego przywileju wymagał przyspieszenia decyzyi, rząd

LISTY PARYSKIE

XXIV

(Dokończenie.)

Jedną z takich najświeższych licytacyj była wyprzedaż „z młotka“ malowideł artysty Trouillebert, o którym już pewno to i owo słyszeliście, lecz chociaż słyszeliście, pozwólcie że — idąc za przykładem Jowialskiego — powiem.... posłuchajcie. Historya zaczyna się przed dwoma laty blisko i tworzy rodzaj Odyssei, która narobiła tu wiele hałasu. P. Trouillebert, zupełnie podówczas światu nieznany, namalował obraz, noszący tytuł: „La Fontaine des Gabourets“, pod którym — przepraszam za pracowniane wyrażenie — wyciął własny podpis *en touttes lettres* Bracia Tedesco, bardzo znani handlarze obrazów, nabyli od niego wspomniany utwór śmiałego, młodzieńczego pędzla, za okrągłą ale niezbyt wysoką sumę 150 franków. Targ był jawny, dobrowolny... „od żłoba do żłoba, kto wziął niech mu się podoba“. Po niejakimś czasie, już w sklepie, litery z których składało się nazwisko malarza w cyfrze dwunastu, skurczyły się do pięciu, tak że chociaż podpis brzmiał w atelier Trouillebert, w magazynie kupca wyczytać można było Corot. Ta transfiguracya znęciła p. Georges Petit, także handlującego obrazami i wielkiego znawcę, experta — za takiego bowiem się ogłasza — że nabył i on również *La Fontaine des Gabourets* z przekonaniem, iż kupuje najprawdziwszego Corota. Za jaką cenę przyszedł do posiadania arcydzieła?... nie wiem; wiem tylko, że p. Georges Petit odstąpił kompozycyę Aleksandrowi Dumasowi, autorowi „Pół światka“, ostrożnickiemu jakich mało, za kwotę poważną 12.000 franków. Jaka z powodu tej transakcyi w domu Dumasa panowała radość.... trudno opowiedzieć! Komedyopisarz zawiesił płótno na honorowej ścianie, w honorowem północnem oświetleniu. Dumny i szczęśliwy zarazem admirował sam, kazał admirować rodzinie, wszystkim odwiedzającym go osobom, niewyłączając członków Akademii, czterdziestu nieśmiertelnych, którzy admirowali w dobrej wierze, bo przecież nie ich obowiązkiem odróżniać fałszywego Corota od prawdziwego. W uszach upalmowanych lubowników, 12.000 franków dźwięczało chromatyczną gammą genialności, sięgającej najpiskliwszych tonów uwielbienia. Jak w piątym akcie krotochwili, wszyscy czuli się zadowoleni i w najlepszych humorach. Najszczęśliwszemi jednak byli pewno bracia Tedesco... mogli bowiem śmiać się w duchu z expertów i amatorów. Wtem.. pewnego pięknego poranku — jak się to po dziś dzień pisuje w powieściach — pewien jegomość który widział *La Fontaine des Gabourets* na poddaszu u kolegi Trouilleberta — właśnie wtedy kiedy ten ją malował i wykańczał — przekonany, że odda druhowi przysługę, woła Dumasowi nad uchem:

— Ależ kochany mistrzu twój Corot nie jest Corotem tylko moim przyjacielem Trouillebertem!

Twarz autora *„Denise“* powlekła się chmurą.

Po sprawdzeniu wiarogodności słów niedyskretnego gościa „La Fontaine des Gabouret“ przejechała się z powrotem do p. Georges Petit, który 12.000 franków zwrócił, błagając tylko, aby nikt nie dowiedział się o fatalnej pomyłce. Ale ba! chociaż i Dumasowi chodziło o tajemnicę, szydło wylazło z worka! Teraz wyeksploatowany artysta wziął na kieł. Jakto? Obraz jego sprzedany za marne 150 fr. odprzedano za 12.000, z podpisem o pięciu literach. A cóż to dwanaście nie dobre czy co? hę?! Dawajże skarżyć się przed dziennikami i w sądzie. Dzienniki narobiły wrzawy, której echo jeszcze dziś nas dolatuje. Sąd, niepokojony w różnych instancyach, po procesie trwającym blisko półtora roku, zdecydował się wreszcie uznać braci Tedesco za oszustów i przywrócić na obrazie podpis Trouilleberta, *en toutes lettres*. Malarz nie wyszedł źle na tej gmatwaninie sytuacyjnej, mogącej posłużyć A. Dumasowi za doskonały motyw lub kanwę do komedyi. Poczuwszy, że papiery jego idą w górę, urządził przed kilku dniami licytacyę na swoje płody w *Hotel Drouot* i sprzedał wszystko — no! nie jak Coroty — ale względnie świetnie. Czterdzieści cztery obrazów i obrazków — z których do najudatniejszych zaliczymy *„Clocher de Meaulne-sur l'Aumance“*, *„Les pecheurs“* i *„La Gardeuse d'oies“* — zalicytowano wysoko. Tak więc może po raz pierwszy fortuna z moralnością w parze wynagrodziły uciśnioną zasługę, talent i cnotę!

Czy Trouillebert *en vogue*, ofiarował jaki szkic lub studyum na tombolę balu „zgłodniałych“ w *Hotel de ville* — doprawdy dowiedzieć się nie mogłem, ale chociażby nawet nie posłał, tombolę rozegrano z sukcesem, bal się powiódł, przynosząc ubogim Paryża 300.000 fr. zapomogi. Opromienił nadto jutrzenkę nowego ministeryum aureolą, która świeci zwykle nad czołem tych, co karmią łaknących. Lecz *à propos* nowego ministeryum. Korespondent wasz z górnego piętra gazety, dał treściwą historyę przeszłości panów ministrów, pozwólcie, że dorzucę tu zewnętrzną charakterystykę tego z pomiędzy nich, który ogólnie najwięcej interesuje, a którego Paryżanie zowią *la petite souris blanche.* Ciekawą jest istotnie postać najdawniejszego ze współpracowników Gambetty z smutnych dni obrony narodowej. Od czasu do czasu, kiedy dyskusya w senacie zbłądziła na manowce słów próżnych, bezcelowych, pustych, nieobiecujących dodatniego rezultatu, wsuwał się zwolna na mownicę człowiek czarno ubrany, w czarnym surducie szczelnie zapiętym, z kołnierza którego wystawała głowa dziwna, o włosach białych, ufryzowanych żelazkiem, o twarzy prawie świeżej i młodej, obramowanej siwą, krótką, rzadką brodą. Lica, pozornie pozbawione wyrazu, nagle zajaśniały błyskiem oczu, świecących jak okruchy dyamentów. Pan de Freycinet przemówił głosem cichym, niemal drżącym, niepewnym, jakby przepraszał audytoryum za odwołanie się doń niespodziane. Powoli jednakże głos jego się rozgrzewa, nabiera względnej siły, dźwięczy donośnie, słychać go w całej sali. Wywody piętrzą się, rosną, olbrzymieją znaczeniem i krasomowczą swadą. Czar działa; słuchacze klaszczą w dłonie. Ten i ów szepcze: „brawo myszko biała!“ Przezwiskiem dziwacznem ochrzcili go nieprzyjaciele i współzawodnicy polityczni, myszka ta jednak moralnie większa od nich wszystkich. Nie do nas należy oceniać dzisiejszego ministra spraw zagranicznych jako męża stanu, lecz ponieważ wyznajemy cześć szczerą dla piękna, gdziekolwiek byśmy go nie spotkali, patrzymy na p. de Freycinet z wyższego, szlachetniejszego punktu widzenia od tych, co go sądzą i mierzą krótkim

począł zastanawiać się, w jakiby sposób ważną tę kwestyę najstosowniej rozwiązać można. Muszę tu nawiasem dodać, że rząd odrzucił żądanie Towarzystwa kolei Północnej o przedłużenie przywileju. Po troskliwem rozważeniu wszystkich okoliczności odnośnych i po dokładnem zbadaniu przeróżnych sposobów, które nasuwały się co do rozwiązania tej kwestyi, rząd postanowił obrać drogę zawarcia umowy, w celu udzielenia koncesyi. Uczynił to, bo mniemał, iż na tej drodze osiągnie sumę cennych ustępstw pod względem ekonomicznym i finansowym, jakiej na innej drodze dopiąć nie był pewien. Rząd zastanawiał się także dokładnie nad zakupieniem kolei Północnej, ale nie mógł zdecydować się na krok taki, albowiem z jednej strony cena jakąby zapłacić wypadło, była niestosunkowo wysoka, a z drugiej strony rząd był tego zdania, że to ani mądrze, ani przezornie obarczać państwo, które w najnowszym dopiero czasie wzięło było na siebie znaczne ciężary właśnie w dziedzinie kolejowej, nowemi ciężarami w sprawie, w której upragnione korzyści bez obarczania skarbu państwa w inny sposób można było osiągnąć. Nakoniec też wymarzone korzyści zakupna wydawały się rządowi bardzo problematycznemi, a to ze względu na ujawniające się z coraz większą natarczywością potrzeby rolnictwa i przemysłu co do obniżenia taryf i ze względu na ubytek znacznego podatku. Co więcej, z tego przedstawianego z wielu stron jako świetny, interesu, mogłoby było wyniknąć, że właśnie ze względu na przywiedzione codopiero okoliczności, byłby stał się stosunkowo złym interesem; odpowiedzialności zaś za to rząd z dobrem sumieniem nie mógł brać na siebie.

Rząd przeto czuł się spowodowanym zawrzeć umowę, której wszakże sam nie uważał za ideał; i aby nakoniec już wprowadzić sprawę w tok, czuł się zniewolonym wnieść projekt ustawy. Jednomyślne odrzucenie, którego doznała ta umowa (pierwsza) w Izbie poselskiej, spowodowało rząd cofnąć ją. Cofnięcie to było pewnie uzasadnione, albowiem rząd zmierzał do tego tylko celu, aby wspólnie z Radą państwa doprowadzić rzecz do jaknajlepszego i jaknajstosowniejszego załatwienia. I kto chłodno i objektywnie patrzeć będzie na położenie rzeczy, ten rządowi wdzięczny będzie, że wobec tego odrzucenia wniesionego projektu ustawy, wstąpił na drogę wynalezienia nowej podstawy dla umowy, mając wskazówkę w odrzuceniu, jakiego doznała pierwsza. Rząd tedy musiał na nowo zastanawiać się, w jakiby sposób doprowadzić kwestyę do rozwiązania, i czuł się spowodowanym na nowo rzecz całą dojrzale rozważyć, z uwzględnieniem zapatrywań, które objawiały się były wśród komisyjnych obrad w Izbie poselskiej w trzech kierunkach: w kierunku zawarcia umowy, zakupienia, lub nakoniec wywłaszczenia.

Po ponownem dokładnem rozważeniu rzeczy doszedł rząd na nowo do konkluzyi, że najlepszą drogą, jaką obrać można, jest zawarcie nowej umowy. Albowiem trudności natury finansowej, które sprzeciwiały się zakupieniu, pozostawały te same, idea zaś ekspropryacyi spotykała się z ważnemi wątpliwościami zarówno pod względem prawnym, jak pod względem oszacowania objektów. Natomiast była nadzieja, że w nowych rokowaniach będzie można osiągnąć takie ustępstwa, iż nietylko prawny stosunek między państwem a Towarzystwem kolei Północnej. stanie na właściwej podstawie, lecz i znaczne korzyści pod względem finansowym połączone z niemi będą, a nakoniec pod względem ekonomicznym także prawie w zupełności zaspokoją potrzeby ruchu komunikacyj i obrotów.

Tak tedy po wyjednaniu jeszcze przez rząd u najwyższego w państwie sędziego opinii prawniczej, opinii prywatnie danej, przyszła do skutku druga umowa. Zarówno opinia ta, jak przytoczone przezemnie względy przekonały rząd, że droga umowy jest najlepsza. Przyszła do skutku druga umowa i w formie projektu ustawy przekazana została Radzie państwa. Umowa ta, jak się to rozumie samo przez się, nosi wszystkie znamiona kompromisu. Wszyscy ci bowiem, którzy z twardymi kontrahentami prowadzili trudne rokowania, w których obaj kompacyscenci uporczywie pozostają w kole swoich interesów, łatwo pojmą, że w takich rokowaniach musi nakoniec przyjść do kompromisu i że taki kompromis właśnie nosi na sobie piętno wszystkich zalet i wad, jakie zazwyczaj łączą się z takiemi pracami

Obrady Izby nad tą nową umową są wam, panowie, dobrze znane i mogę pod tym względem ograniczyć się na oświadczeniu; że rząd w obradach tych rzetelnie brał udział i że na poprawki, wnoszone podczas tych obrad, z tem większą łatwością i skwapliwością mógł się zgodzić, ile że nie zmierzał do niczego innego, jak do jaknajlepszego rozwiązania trudnej tej kwestyi wspólnie z reprezentacyą państwa. Zamiaru tego — zdaje mi się — rząd dopiął.

Ten jest prosty i prawdziwy przebieg historyczny, którego trzymano się w tej sprawie, a zdaje mi się, że rząd spokojnie spoglądać może na swoje postępowanie. Jeżeli bowiem, panowie, dacie swoje przyzwolenie na ten projekt ustawy to osiągnie się przecież to, do czego rząd od samego początku zmierzał, pomyślne i pod każdym względem zadawalające rozwiązanie ważnej tej kwestyi, która od dwóch lat w tak wysokim stopniu wzburzała umysły. Dąb nie od pierwszego cięcia pada, a mniemam, iż wolno mi porównać kolej Północną z dębem silnie rozkorzenionym. Wolno mi pewnie, aby zapobiedz mylnym tłomaczeniom, dodać jeszcze, że rząd, wstępując na drogę umowy, czyli udzielenia koncesyi, a nie wykupna, nie dopuścił się bynajmniej niekonsekwencyi, albowiem rząd **nigdy** nie stawiał zasady skupiania dróg żelaznych w ręku państwa *à tout prix* na pierwszym planie i nigdy nie wytykał sobie celu skupienia w swym ręku wszystkich dróg żelaznych. Rząd owszem w każdym wypadku z osobna postępował stosownie do potrzeby i ze ścisłem uwzględnieniem finansowej sytuacyi państwa i w przyszłości także tak samo postępować będzie. To też przy zawieraniu umowy niniejszej przygotował przejęcie kolei Północnej na własność państwa, gdyż we wszystkich wydanych dotąd koncesyach kolejowych nietylko prawo przypadłości, lecz i prawo wykupna postawił na jasnej i właściwej podstawie, a właśnie pod względem prawa wykupna, które w umowie tej jest stypulowane, umowa ta korzystnie wyróżnia się pomiędzy innemi podobnemi koncesyami.

Wolno mi przeto twierdzić, że projekt ustawy, jak go tu widzimy, pod względem ekonomicznym daje równie tyle, a może i więcej, niżby dać mogło państwo, gdyby było w posiadaniu tych linij; że pod względem finansowym osiągniono korzyści bezpośrednie i pośrednie, które w obec finansowej sytuacyi państwa nie są bez znaczenia wielkiego; że pod względem stosunku prawnego stworzony jest na przyszłość jasny i zupełnie zaspokajający stan rzeczy między państwem a towarzystwem kolei Północnej; że nakoniec, co się tyczy obrony ojczyzny, stanie w krótkim czasie szereg nowych zakładów kolejowych, których zrealizowanie przez państwo byłoby mogło nastąpić tylko z ciężkiemi ofiarami i może dopiero po przydłuższym czasie. Pod tym ostatnim względem pozwoliłbym sobie dla zapobieżenia wszelkim wątpliwościom wyraźnie oświadczyć, że ministerstwo wojny, które zawsze uznawało dzielność i ofiarność kolei Północnej, **nigdy** nie żądało przejęcia jej na skarb ani wykupienia i że wszelkie wymagania i życzenia administracyi wojennej, które pod tym względem odezwały się z okoliczności zamierzonego zawarcia umowy z koleją Północną, znalazły w umowie zupełne zaspokojenie.

Kończę krótkie wywody te uwagą, że obecny tu pan szef sekcyi dr. Wittek pozwoli sobie pod względem zawodowym dać jeszcze niektóre objaśnienia, i proszę wys. Izbę, aby zechciała przystąpić do szczegółowej dyskusyi nad niniejszym projektem ustawy.

łokciem poglądów stronniczych i koteryjnych. Sprawiedliwość każe nam przyznać, że nigdy z trybuny parlamentarnej nie przemawiał nikt spokojniej a piękniej. Frazes jego zamyka się zawsze w wytwornie zaokrąglonym peryodzie żywo i logicznie łączącym się z następnym. Nigdy z ust jego nie płynie wyrażenie trywialne, sprośne, niepoprawne lub dwuznaczne. Jeśli w rozprawie tryśnie niekiedy słówko dowcipne, nosi ono na sobie charakter, pełen dystynkcyi stylowej. Wymowa jego nie chodzi na szczudłach, nie stroi się w szychy i łachmany purpurowe, a jednak artystycznie obrobiana i wykwintna, jest zarazem wzniosłą i przekonywującą. Poparta gestami pozornie chłodnemi i sztywnemi porywa i jedna sobie słuchaczy, nie żądając od nich fanatyzmu i serwilizmu Znać, że to co wygłasza — czuje; że przeżył i wżył się w swoje pojęcia i myśli, że je snuje nie z książki i teoryi, lecz z krwi własnej i własnego ducha. Takim zewnętrznie przedstawia się senator departamentu Sekwany, minister spraw zagranicznych, zręczny polityk, patryota gorący i niezawodnie z a c n y c z ł o w i e k. Czy przy tych wszystkich przymiotach zdoła stać się panem sytuacyi i ojczyznę wyprowadzić z bardzo ciężkich ostateczności, o tem wątpić się godzi, dziś bowiem Francyę nie jeden Francuz — choćby istotnie prawy i genialny — lecz tylko wszyscy Francuzi zbawić i od zagłady uchronić mogą, a my sami z doświadczenia wiemy najlepiej, że kiedy chodzi o ogół cały, to.... Ale lepiej skończymy już dzisiejszą korespondencyę.

ZYGMUNT SARNECKI

Prawodawcza działalność Rady państwa w ubiegłym okresie.

IV.

Niezwykle płodną była także działalność Rady państwa na polu prawodawstwa sądowego, obejmując tutaj tak materyalne prawo karne, jak procedurę karną, prawo prywatne i procedurę cywilną. Wyliczamy tutaj w chronologicznym porządku następujące ustawy: Ustawę przeciw nierzetelnemu postępowaniu przy zawieraniu interesów kredytowych z dnia 28 maja 1881; o egzekucyach na płace publicznych urzędników i pozostałych po nich osób, z dnia 21 kwietnia 1882; o ułatwieniach przy legalizacyi dokumentów; o zaprowadzeniu sądów wyjątkowych w Dalmacyi, z r. 1882; o częściowej zmianie ogólnej ustawy odnoszącej się do ksiąg gruntowych; o ewidencyi katastru podatku gruntowego i pensyach, tudzież dodatkach aktywalnych urzędników katastralnych, wszystkie trzy z d. 23 maja 1883; o postępowaniu przy ogłaszaniu za zmarłe osób zaginionych i przeprowadzaniu dowodu śmierci z dnia 16 lutego 1883; ustawę zawierającą przepisy karne przeciw osobom udaremniającym prowadzenie egzekucyi z dnia 25 maja 1883; o zmianie ustawy dotyczącej zakresu działania sądów wojskowych; ustawę, mocą której w interesie wierzycieli zostają zmienione, ewentualnie uzupełnione, niektóre postanowienia ordynacyi konkursowej i postępowania egzekucyjnego z dnia 16 marca 1884; ustawę o unieważnianiu pewnych czynności prawnych przedsiębranych przez niewypłacalnego dłużnika; ustawę o zawieszeniu sądów przysięgłych w Wiedniu, Korneuburg i Wiener Neustadt; o wykonywaniu sądownictwa nad obroną krajową; ustawę antidynamitową; ustawę o dozwoleniu zatrzymywania włóczęgów w domach poprawczych i o urządzeniu podobnych zakładów; ustawę orzekającą na jaki cel mają być obrócone grzywny wymierzone jako kary dyscyplinarne na notaryuszów i kandydatów notaryalnych; dwie ustawy o uregulowaniu hipotek w Vorarlbergu; ustawę o wliczaniu lat służby praktyki sądowej i postępowaniu dyscyplinarnem wobec praktykantów sądowych; o zniżeniu prawnej stopy procentowej z 6 na 5 złr. W końcu Izba uchwaliła przyznać prawo pupilarnego bezpieczeństwa listom dłużnym galicyjskiej pożyczki krajowej w wysokości 3,800.000 złr., tudzież pożyczki dalmatyńskiej w wysokości 250.000 złr.

Dla kraju naszego ważną jest ustawa z dnia 28 maja 1881 roku obejmująca przepisy karne w razie nierzetelnego postępowania przy interesach kredytowych i nakładająca karę aresztu lub grzywnę do wysokości 1000 złr. na tych, którzy przy tego rodzaju interesach wyzyskują w celach wzbogacenia się, lekkomyślność, stan przymusowy, niedołęstwo, brak doświadczenia lub wzburzenie umysłowe dłużnika. Ustawa ta w połączeniu z ustawami przeciw lichwie i pijaństwu postawiła bardzo skuteczną zaporę wyzyskiwaniu, przez niesumiennych lichwiarzy i stała się dźwignią polepszenia dobrobytu zwłaszcza włościan najbardziej odczuwających nieuczciwość pewnej kategoryi wierzycieli

W związku poniekąd z powyższą ustawą należy traktować nowelę karną z d. 25 maja 1883 obejmującą przepisy przeciw tym, którzy celem udaremnienia środków przymusowych wierzyciela przeciw dłużnikowi psują i pozbawiają wartości rzeczy ruchome i nieruchome tudzież usuwają je. Tamta ustawa chroni dłużnika przed nadużyciami wierzycieli, ta zaś żąda od dłużnika rzetelnego postępowania i zabrania mu wzbogacać się kosztem tego, który udziela kredytu. Do tej kategoryi należy dalej stawa zawierająca przepisy o unieważnianiu niektórych czynności prawnych dotyczących się majątku niewypłacalnego dłużnika. Wydaną ona została raz w obronie wierzyciela będącego częstokroć bezsilnym w obec wybiegów dłużnika, niemniej w interesie ogólnego kredytu, gdyż publiczność musiała za niebezpieczeństwo, któremu ulegał wierzyciel płacić premię, objawiającą się w wysokiej stopie procentowej. Otóż ustawa dozwala unieważnienia wszelkich darowizn, zapisów przedślubnych, następnie kontraktów pomiędzy małżonkami, które zostały sporządzone na rok, ewentualnie na sześć miesięcy przed otwarciem konkursu na majątek dłużnika.

Ważną jest dalej nowela zmieniająca niektóre postanowienia ustawy w księgach gruntowych a w związku z nią o ewidencyi katastru gruntowego. Ustawy powyższe zaradzają panującym do niedawna niedogodnościom, wprowadzając przymus i polecając sądom intabulacyę z urzędu w razie ociągania się dziedziców a następnie polecając czuwanie, aby przemiana praw własności także i na innym tytule opartych zapisaną była w księdze gruntowej. Równocześnie władze zorganizowały instytucye urzędów mierniczych, mianując odnośnych funkcyonaryuszy, których obowiązkiem jest czuwanie nad katastrem gruntowym, prawami podatkowemi właścicieli gruntów, utrzymywanie ewidencyi w katastrze, regulowanie zmian w przedmiotach podlegających podatkowi a zarazem baczenie, aby rzeczywisty stan posiadania zgodny był z księgą gruntową.

Nie bez znaczenia jest także ustawa, obejmująca ułatwienia przy legalizacyi dokumentów, według której potrzeba świadków na potwierdzenie tożsamości odpada, jeśli osoba, podpisująca dokument, jest w stanie udowodnić swoją tożsamość metryką, paszportem, dekretem, lub innemi wiarygodnemi papierami. Zniesiono również przepis o podpisach świadków przy dokumentach hipotecznych, przez notaryusza legalizowanych.

Ustawa o uznaniu za zmarłe osób zaginionych, a spowodowana głównie katastrofą w *Ringtheater* i przeprowadzeniu dowodu śmierci, upraszcza wielce dotychczasową procedurę w podobnych wypadkach, i ważną jest ze względu na zdarzające się coraz częściej wypadki na kolejach, w kopalniach, na morzu i t. d. Ona to ułatwia domniemywanym dziedzicom obejmowanie spadku po zmarłych, których śmierć metryką parafialną nie może być udowodniona.

Działalność Rady państwa łącznie z Ministerstwem sprawiedliwości, objawiła się nietylko w inicyatywie uchwalania ustaw, lecz także na polu powiększenia liczby sądów w Monarchii. Szczególniej w Galicyi, gdzie stosunek liczby sędziów do ilości mieszkańców na pojedyńczy okręg, jest dość nieproporcyonalny, zachodziła potrzeba pomnożenia liczby okręgów sądowych, co też w części już uskuteczniono. Nadto utworzono sądy obwodowe w Wadowicach i Brzeżanach, a powołanie do życia takiegoż sądu w Jaśle, znajduje się w stadyum przygotowania. W skutek petycyj niektórych gmin, zaokrąglono niektóre okręgi sądowe, przydzielając pojedyńcze miejscowości do okręgów dogodniejszych dla mieszkańców pod względem geograficznego położenia.

W ciągu ubiegłego okresu prawodawczego, wiele zajmowano się projektem nowej procedury cywilnej na zasadach jawnego i ustnego postępowania z zastosowaniem nowych zdobyczy nauki i praktyki, liczne jednak trudności sprawiły, iż przedmiot ten nie mógł wyjść z dziedziny projektu i oczekuje stosownej pory, aby mógł być wniesiony w pełnej Izbie.

V.

N a p o l u o ś w i a t y uchwalono dwie większe ustawy, mianowicie nowelę do ustawy w szkołach ludowych z 2 maja 1883 i ustawę o urządzeniu czeskiego uniwersytetu w Pradze, z dnia 28 lutego 1882 r. Izba powzięła dalej szereg uchwał w sprawie nowych budowli ku celom oświaty, pomiędzy innemi także uchwałę o przebudowaniu i rozszerzeniu lokalności uniwersytetu krakowskiego.

W z a k r e s i e u r z ę d u w y z n a ń pierwsze miejsce zajmuje uchwalenie prowizorycznej ustawy kongrualnej mającej na celu polepszenie bytu materyalnego niższego duchowieństwa Podnieść tu dalej należy ustawę o nabyciu i urządzeniu rezydencyi dla nowego gr. kat. biskupa w Stanisławowie.

U s t a w y z a s a d n i c z e p a ń s t w a uległy tylko tyle zmianom w ubiegłem sześcioleciu, iż na wniosek dep dr. Zeithamera uchwalono d. 4 października 8˜2 ustawę, mocą której prawo wyborcze do Rady państwa zostało rozciągnięte na opłacających najmniej 5 złr. podatków bezpośrednich, tudzież w większej własności na opłacających najmniej 80 zł. podatku gruntowego.

Najbliższe dopiero wybory wykażą praktyczną stronę tej ustawy, w każdym jednak razie dotychczasowa większość parlamentarna, z której inicyatywy uchwaloną została tak ważna ustawa, niemniej rząd, który gorąco ją popierał złożyły dowód, szczególniejszego zaopiekowania się klasami pozbawionemi dotychczas najcenniejszego prawa w życiu konstytucyjnem ludów.

W powyższym szkicu omówiliśmy tylko ważniejsze ustawy, pominęliśmy zaś mniejszej doniosłości, nadto takie, które mają tylko znaczenie formalne; dalej nie zapisywaliśmy ustaw, które powtarzały się rok rocznie, jak o preliminarzu państwowym, prowizoryach budżetowych i uchwalaniu kotyngensów rekruta, następnie licznych ustaw o zaliczkach skarbu i zapomogach na rzecz gmin i krajów koronnych, o ułatwieniach przy niezbędnych budowlach, fundacyach i t. d., w końcu ustaw o sprzedaży budynków erarialnych i pojedyńczych kredytach dodatkowych,

SPRAWY MONARCHII

(Prace więźniów. — Ostatnie posiedzenie klubu zjednoczonej lewicy. — Spis ludności w Bośnii i Hercegowinie)

Z Wiednia donoszą, że Ministerstwo sprawiedliwości wydało co do pracy więźniów rozporządzenie, w którem poleciło zakładom karnym, aby starały się uniknąć wszelkiej szkodliwej konkurencyi, zwłaszcza w tej gałęzi przemysłu, jaka uprawianą jest w miejscu odnośnego zakładu karnego. Rozporządzenie to zawiera także szczegółowe przepisy co do ceny produktów, przez więźniów wyrabianych. Cena ta ma się stosować do ceny targowej.

— Klub zjednoczonej lewicy odbył przedwczoraj posiedzenie, na którem uchwalono ogłosić sprawozdanie z czynności w ubiegłym okresie prawodawczym oraz program wyborczy. Jakiego rodzaju są te akta, można domyśleć się z tego, iż c. k. prokuratorya w Wiedniu widziała się zniewoloną skonfiskować dzienniki, które ogłosiły je w całości. W dyskusyi brało udział kilku mowców. Dep. Kraus żądał położenia większego nacisku na stronę narodową, dep. Russ zaś wniósł małe zmiany stylistyczne, zmierzające do „życzliwego uwzględnienia innych narodowości“.

— Do *Pol. Corr.* telegrafują z Serajewa, iż z Najw. rozporządzenia przedsięwziętą zostanie z dniem 1 maja ogólny spis ludności w krajach okupowanych, który ma być ukończony w przeciągu trzech tygodni. Dziennik urzędowy w Serajewie ogłosił już odnośne rozporządzenie rządu krajowego. Przedwstępne prace do ogólnego spisu ludności są już w pełnym toku. Skoro to nastąpi, zostanie ogłoszoną drukiem nowa statystyka ludności i miejscowości w krajach okupowanych, a to w języku niemieckim i krajowym.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Z Watykanu.)

Z Rzymu piszą do *Pester Lloyda*: pod d. 17 b. m. Ponawiające się bezustannie pogłoski o dość groźnej chorobie Papieża zamilkną niezawodnie w obec faktu, iż Ojciec św. rozpoczął udzielać na nowo posłuchań. Na specyalnej audyencyi przyjmował Papież W. księżnę Maryę Antoninę Toskańską, kilku biskupów, wielu panów i dam arystokracyi włoskiej, nadto polskich hrabiów Platera i Zamoyskiego, wreszcie przeszło 200 osób z wielu krajów, które oczekiwały tu od tygodnia dla otrzymania błogosławieństwa. Wczasie długiego i bardzo nużącego aktu Ojciec św okazał się nad swój wiek rzeźkim i niestrudzonym.

Do *Pol. Corr.* pisze pod dniem 19go b. m. znany korespondent watykański: „Przeniesienie msgr. Krementza z biskupstwa warmińskiego na arcybiskupstwo kolońskie może być obecnie uważane jako fakt, który nastąpi w najbliższej już przyszłości Rząd berliński przyjął chętnie odnośną propozycyę Stolicy św. a msgr. Krementz wkrótce już odprawi wjazd do archidyecezyi kolońskiej. Ksiądz Krementz urodził się w roku 1819 w Koblencyi, a roku 1867 został mianowany biskupem warmińskim. Co się tyczy byłego arcybiskupa kolońskiego, msgr. Melchersa, to pewnem jest, iż tenże przybędzie do Rzymu i odda się Ojcu św. do dyspozycyi. Wiele prawdopodobieństwa ma za sobą wiadomość, iż na najbliższym konsystorzu zostanie mianowany kardynałem. Msgr. Paweł Melchers urodził się roku 1813 w Monasterze, roku 1857 został biskupem w Osnabrück, a roku 1866 arcybiskupem w Kolonii. Od czasu wygnania przebywa w zupełnem odosobnieniu w Mastricht.

(Zatarg o „Bosphore egyptien“).

O zatargu — pisze kairski korespondent *Pol Corr.* — wybuchłym pomiędzy rządem egipskim a reprezentacyą Francyi z powodu zamknięcia drukarni dziennika francuskiego *Bosphore egyptien*, krąży tak dużo sprzecznych pogłosek, że uważamy za rzecz stosowną przedstawić cały przebieg sprawy ze stanowiska bezstronnego na podstawie dat rzeczywistych. Jeszcze z początkiem przeszłego roku był *Bosphore egypt.* zasuspendowany reskryptem dyrektora Clifford Lloyda. Wobec braku ustawy prasowej, administracya ma prawo zawieszać lub zabraniać wydawnictwa; ale w Kairze okazał się wpływ francuski zbyt przeważnym i *Bosphore* mimo panowania angielskiego nie przestawał stwarzać opozycyi rządom Nubara i Baringa. Jak mało zależało na prawdę na tem, ażeby dziennik był zawieszony w wydawnictwie, dowodzi okoliczność, że ogłoszenia sądowe były umieszczane w *Bosphore* i że przeszłego roku w grudniu wezwano wydawcę, ażeby pewną liczbę egzemplarzy dziennika przesyłał ministerstwu spraw wewnętrznych. Z początkiem bieżącego miesiąca wydrukował *Bosphore* rzekomą proklamacyę Mahdiego, która się pojawiła w arabskim dzienniku w Beyrucie i równocześnie obok tekstu tłómaczonego na francuski język, ogłosił i tekst arabski. Gdy Nubar basza przybył do pałacu, został kedywa mocno rozdrażnionego tą publikacyą w *Bosphore*, i przypomniał sobie, że dziennik ten właściwie był już zasuspendowany, skorzystał więc z rozdrażnienia wicekróla, ażeby pozyskać jego uchwałę. Nubar basza napisał do kierownika francuskiego konsulatu generalnego, pana Saint René de Taillandier, że władze policyjne tegoż sanego dnia, to jest 8 kwietnia zamkną drukarnię zakazanego już właściwie czasopisma i prosił o asystencyę władzy konsularnej. P. Taillandier odpowiedział natychmiast, że nie przyznaje rządowi egipskiemu prawa, zamykać pracowni drukarskiej obywatela francuskiego i oświadczył, że przeciw sile użyje siły. O godzinie 5tej po południu przybyli do biór *Bosphoru* jeden delegat konsulatu generalnego i kanclerz konsulatu Paweł Taillet w towarzystwie czterech kawasów. W chwili, gdy już reprezentanci konsulatu francuskiego byli w biurze dziennika, przybył silny oddział straży policyjnej pod komendą kapitana Fenvicka i otoczył dokoła dom; drukarnia była z wewnątrz zamknięta. Kapitan Fenvick wszedł do biura redakcyi i prosił o pomoc urzędnika konsulatu francuskiego przy spełnieniu rozkazu, czego mu odmówiono. Zażądał więc, ażeby go zaprowadzono do drzwi drukarni, dokąd przybył w towarzystwie obu urzędników konsulatu. U drzwi zażądał kapitan otwarcia, lecz gdy mu oświadczono, że tylko wobec przemocy ustąpią i gdy równocześnie zebrał się łum ludzi, wezwał kapitan żołnierzy do nabicia broni Następnie ujął pana Taillet za ramię, który ustąpił ode drzwi, otworzonych siłą przez żołnierzy. Właścicielowi drukarni pozwolono wydalić się ze wszystkimi robotnikami, a w lokalu pozostała tylko policya przez kilka godzin. Gdy urzędnicy konsulatu się oddalili, rozpędziła policya ludzi, cisnących się w wąskiej uliczce, przyczem reprezentanci konsulatu znaleźli się w przykrem położeniu, czego łatwo można było uniknąć. Drukarnia pozostaje tymczasem zamkniętą i opieczętowaną, a przytem strzeżoną przez silny aż do śmieszności oddział zbrojny. Do redakcyi natomiast policya wcale nie wchodziła, a wydawca dziennika nie otrzymał dotychczas żadnego pismiennego zawiadomienia.

Korespondent *Polit. Corr.* mniema, że środek, zarządzony przez Nubara baszę, ściągnie na rząd egipski tylko upokorzenie i narazi go na stratę, gdyż będzie musiał zapłacić odszkodowanie. Przytacza analogiczny wypadek z arabskim dziennikiem *El-Ahram*, którego redakcya w trybunale w Aleksandryi wygrała proces przeciw rządowi. Chwilę do zamachu na dziennik francuski wybrano teraz, z powodu, że we Francyi panowała chwilowo tymczasowość po upadku Ferryego i że p. Barrère nieobecny był w Kairze. Widocznie istniał zamiar postanowienia nowego gabinetu francuskiego wobec faktu spełnionego. Według zapatrywania nieuprzedzonych kół politycznych, zamach ten nie tyle jest dziełem Anglików, ile raczej samego Nubara baszy, który w porozumieniu z młodem stronnictwem egipskiem chce się emancypować z pod wpływów obcych i ścieśnić prawa konsulatów. Anglicy sami ściągają na siebie podejrzenie przez denuncyacye przeciw dziennikowi francuskiemu, lecz z drugiej strony i urzędowa Anglia nie zupełnie jest bez winy w tym zamachu, dokonanym przez władzę egipską.

KRONIKA

— **Piśmienne egzamina** dojrzałości w tutejszem seminaryum nauczycielskiem męskiem, zaczną się dnia 22 czerwca r. b. i odbywać się będą do 26 włącznie; poczem, w myśl rozporządzenia W. c. k. Rady szkolnej krajowej z dnia 14 kwietnia r. b. l. 3.794, nastąpią od 3 do 15 lipca egzamina ustne.

† **Ks. Kazimierz Wnorowski,** biskup lubelski, o którego ciężkiej chorobie, skutkiem przeziębienia się na pogrzebie matki przed Wielkanocą, donieśliśmy wczoraj, zakończył już życie. Dostojny, powszechną czcią i miłością otaczany pasterz, urodził się w Kielcach w roku 1818, z ojca Andrzeja, powszechnie szanowanego inspektora szkół kieleckich. W Kielcach też zbiegła mu większa część zacnego żywota i skoncentrowała się znaczniejsza połowa jego kapłańskiej działalności. Tam ukończył szkoły i seminaryum duchowne, przy którem potem został profesorem i regensem; tam wreszcie zastała go, jako prałata kapituły kieleckiej, nominacya na pasterza dyecezyi lubelskiej. Po ukończeniu seminaryum kieleckiego, słuchał ś. p. ks. Wnorowski wykładów w akademii duchownej warszawskiej i osiągnąwszy stopień kandydata św. Teologii, objął w tejże akademii katedrę hermeneutyki biblijnej i introdukcyi do Pisma świętego. Wkrótce jednak, bo już w r. 1848, zmuszony był opuścić Warszawę. Po powrocie, czując szczególniejsze zamiłowanie do nauczania młodzieży seminaryjnej, został, jak już wspominaliśmy, profesorem seminaryum kieleckiego, następnie regensem tegoż i wreszcie prałatem kieleckiej kapituły. Od młodości cichy, potulny i pobożny, a w wypełnianiu obowiązków gorliwy, budował ś. p. ks. Wnorowski zachowaniem swojem wszystkich, którzy mieli sposobność zbliżyć się do niego. Wrodzona skromność cechowała też cały jego żywot, a tkliwe jego synowskie przywiązanie do matki, słynęło powszechnie Dzielił się chętnie z bliźnimi wszystkiem, co posiadał, wspierał mnóstwo ubogich, sam też do końca życia ubogim pozostał. Na pozór był dobrodusznym, w potrzebie umiał okazać wytrawny swój sąd i głęboką naukę. Wśród uciążliwej pracy kapłańskiej, potrafił też sobie przecież znaleźć czas na prace z zakresu teologii, któremi zasilał „Pamiętnik religijno-moralny“. Z artykułów tych wymienić przedewszystkiem należy: „Rzecz o zasadzie tłómaczenia Biblii i warunkach dobrego tejże rozumienia“, oraz „Życiorys ks. biskupa Majerczaka“. Celował też w pięknej i gorącej wymowie kaznodziejskiej, a jego kazanie nad grobem Majorkiewicza, autora „Historyi literatury polskiej“, pozostanie na zawsze wzorem w tym rodzaju.

— **Pomnik Szujskiego.** *Czas* donosi: Na wczorajszem posiedzeniu sekcyi szkolnej pod przewodnictwem prof. dr. Zolla, uchwalono przyczynić się do budowy pomnika Szujskiego w Tarnowie, mającego stanąć z końcem września br., kwotą 100 zł. — Jak wiadomo, pomnik Kazimierza Brodzińskiego, w zeszłym roku odsłoniony w Tarnowie, znajduje się naprzeciw gimnazyum tamtejszego, przy którym to budynku z drugiej strony, ma stanąć pomnik Szujskiego.

— **Losowanie posagów.** Magistrat miasta Lwowa podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że w skutek dokonanego na dniu 9 kwietnia 1885 roku losowania nadała Rada miejska trzy posagi po 150 zł. z fundacyi gminy miasta Lwowa Imienia Najd. Arcyks. Gizeli, następującym sierotom: 1. Karolinie Krystynie Langner; 2. Gabryeli Szubet i 3. Wandzie Rozalii Szmajkowskiej.

— **Do Rady powiatowej** wielickiej, przy wyborze uzupełniającym z grupy większej posiadłości, wybrany został dr. Stanisław Niedzielski, a zastępcą tegoż Adam Fink, właściciel dóbr.

— **Dr. Oswald Balzer,** habilitowany docent prawa polskiego w uniwersytecie tutejszym, w dniu wczorajszym miał wykład inauguracyjny, w którym podniosłemi słowy wzywał słuchaczy do usilnej pracy nad rozwojem tej gałęzi umiejętności.

— **Wieczornica** z programem humorystycznym, odbędzie się w resursie urzędniczej w niedzielę, dnia 26 b. m. Początek o godzinie 7½ wieczorem. Wstęp dla członków z rodzinami wolny.

— **Na pogorzelców** w Rudzie wpłynęły do c. k starostwa w Turce datki w kwocie 4 zł., zaś do c. k. starostwa w Żółkwi w kwocie 5 zł. i ponownie 5 zł. Wszystkie wymienione kwoty odesłane zostały na ręce c. k. starosty w Żydaczowie.

— **Nędza wyjątkowa.** Dla ubogiego, dwanaściorgiem dzieci obarczonego szewca na Łyczakowie, nadesłali oprócz wykazanych już datków w kwocie 24 zł. 50 ct., pp. N. N. z Kocmyrzowa 1 zł., N. N. z Rzeszowa 1 zł., St. S. z Radomyśla 2 zł., czyli ogółem 28 zł. 50 ct.

— **Henryk Siemiradzki** wykończył świeżo w swojej pracowni w Rzymie, nowy obraz, pod tytułem „Męczennicy“ przedstawiający męczeństwo Tymoteusza i Maury, którzy byli ukrzyżowani w Egipcie, jako chrześcianie. Nowe to dzieło odznacza się podobno wszystkiemi znanemi tak dobrze ogółowi zaletami pędzla Siemiradzkiego, jest zaś własnością hr. P. z Warszawy i tam też zapewne wkrótce już przybędzie.

— **O występach pani Arklowej** w operze warszawskiej, dzienniki miejscowe przeważnie wyrażają się bardzo pochlebnie. *Wiek* pisze: „P. Arklowa, na pierwszy debiut w Warszawie, wybrała sobie trudną i wielce dramatyczną partyę Walentyny w *Hugenotach*, i trzeba przyznać, że z zadania tego wyszła zwycięsko. Piękny i o szerokiej skali głos, wyrównany zupełnie i wyrobiony w dobrej szkole, łatwa i wyrazista dykcya, przy wybornem frazowaniu i prawdziwem uczuciu, a nawet zapale w momentach dramatycznych, są to przymioty, któremi młoda śpiewaczka zdobyła sobie poważne uznanie wybrednych nawet znawców, a szczery i gorący poklask całej publiczności, napełniającej salę. Z temi przymiotami, które potęguje jeszcze dobra gra sceniczna i powierzchowność ujmująca, p. Arklowa może zdobywać sobie oklaski i powodzenie na każdej, większej nawet od warszawskiej, scenie. Sławny duet w akcie czwartym i scenę przed kościołem w akcie 3, p. Arklowa wykonała, zarówno w śpiewie jak i w grze, tak pięknie, że publiczność, oprócz oklasków rzęsistych, obdarzyła ją wspaniałym bukietem.“ — O drugim zaś występie primadonny lwowskiej w *Aidzie* powiada *Kuryer Warsz.*: „Artystka podejmując się w ciągu trzech dni wykonania dwóch tak wielkich partyj, dała dowód niepospolicie silnej organizacyi artystycznej. Często takich niespodzianek próbowaćby nie należało, bo głos młodej śpiewaczki nie należący do potężnych ucierpieć na nich może. Uczyniwszy to zastrzeżenie nadmienić trzeba, że wczorajsze wystąpienie powiodło się pani Arklowej zupełnie. Partya *Aidy* śpiewana była ze szczerem odczuciem wszystkich jej piękności i z zachowaniem poetycznego nastroju. Artystka mniej dramatyzowała, a więcej skłaniała się ku liryzmowi, cieniując bardzo ładnie romans w pierwszym akcie, aryę w trzecim i używając umiejętnie nader sympatycznego *mezza-voce*. Efekta dramatyczne zachowała pani Arklowa na dwa dueta z ojcem i z Radamesem, z których szczególniej pierwszy porwał słuchaczów interpretacyą pełną siły i zapału. Publiczność wyniosła z wczorajszego przedstawienia dodatnie i sympatyczne wrażenie; czuła, że ma przed sobą talent młody, żywotny, a wiedząc jak potrzebnym jest naszej operze taki talent, zapytywała, czy dyrekcya nie uznałaby za potrzebne pozyskać go dla sceny warszawskiej?“

— **Repertoar teatralny.** Dzisiaj, we czwartek, 23 b. m., piąty występ panny Praunównej: *Nietoperz*, opera komiczna w 3 aktach Jana Straussa, w partyi Alfreda wystąpi po raz pierwszy p. Kliszewski. — Jutro, w piątek, 24 b. m., na dochód Anieli Aszpergerowej (wznowione) *Daniszewy*, dramat w 4 aktach Piotra Newskiego i Aleksandra Dumasa. — W sobotę, 25 b. m., na dochód Anny Bocskaj *Giroflé-Girofla*, opera komiczna w 3 aktach Lecoqua.— We środę, 29 kwietnia, na benefis pani Żelazowskiej, przedstawioną będzie po raz pierwszy oryginalna komedya Święcickiego, p. t. *O własnej sile*. — W piątek, 1 maja, rozpocznie gościnne występy p. Bolesław Ładnowski swoją najlepszą i najulubieńszą rolą, Szekspirowskim *Otellem*. Bilety sprzedaje od dzisiaj kasa teatralna.

— **Ruch chorych** w krajowym szpitalu powszechnym we Lwowie wykazuje w miesiącu marcu bieżącego roku następujące cyfry: Z końcem lutego 1885 r. było chorych 601, przybyło w marcu 915, było przeto ogółem leczonych 1.516. Z liczby tej wydalono: wyzdrowiałych 669, z polepszeniem zdrowia 136, nieuleczonych 86, umarło 97; ubyło tedy razem 988. Pozostało z końcem marca 528 chorych. Najwyższy stan chorych był dnia 11 marca 676. Najniższy stan chorych był d. 31 marca 574.— W zakładzie położniczym pozostało z końcem lutego położnic 29, dzieci płci męzkiej 7, żeńskiej 8. Przybyło w marcu położnic 60, dzieci płci męzkiej 29, żeńskiej 32. Było ogółem leczonych położnic 89, dzieci płci męzkiej 36, żeńskiej 40; wydalono wyzdrowiałych po odbytym połogu położnic 62, dzieci płci męzkiej 24, żeńskiej 30, przed odbytym połogiem położnica 0; umarło: położnica 1, dzieci płci męzkiej 1, żeńskiej 4, ubyło razem położnic 63, dzieci płci męzkiej 25, żeńskiej 34. Pozostało z końcem marca położnic 26, dzieci płci męzkiej 11, żeńskiej 6. — W szpitaliku św. Zofii pozostało z końcem lutego dzieci płci męzkiej 36, żeńskiej 39, razem 75. Przybyło w marcu dzieci płci męzkiej 61, żeńskiej 48, razem 109. Było ogółem leczonych dzieci płci męzkiej 97, żeńskiej 87, razem 184. Z liczby tej wydalono: wyzdrowiałych dzieci płci męzkiej 34, żeńskiej 35, razem 69, nieuleczonych płci męzkiej 2, żeńskiej 1, razem 3, umarło dzieci płci męzkiej 27, żeńskiej 24, razem 51; ubyło razem dzieci płci męzkiej 63, żeńskiej 60, razem 123. Pozostało z końcem marca dzieci płci męzkiej 34, żeńskiej 27, razem 61.

— **Ciężkie uszkodzenie** cielesne odniósł wczoraj zarobnik dzienny Wojciech Kowalski. Kiedy dwaj inni robotnicy spuszczali na powrozach beczkę ważącą ośm centnarów do składu piwnicznego pod l. 4 przy ulicy Ormiańskiej, on tę beczkę z dołu podtrzymywał, a nie mogąc już przy ostatnim stopniu utrzymać ciężaru, gdyż pomocnicy jego sznury puścili, doznał tak mocnego przygniecenia, że musiano go odwieźć do głównego szpitala. Dwóch wspomnianych pomocników aresztowano.

— **Zwłoki izraelity** Chaima Habera z Gródka, którego rodzina poszukiwała od pięciu tygodni, znaleźli rybacy z Drozdowiec w stawie Gródeckim. Przyczyna utonięcia Habera dotąd nie została zbadana, zdaje się wszakże, że usiłował on był w swoim czasie przejść przez staw po lodzie z Gródka do Drozdowiec, załamał się i utonął.

— **Zapiski policyjne.** Skradziono siwy pled, 4½ metra długi a 1½ szeroki, z frenzlami z jednym końcem odciętym, wartości 6 zł. i zegarek srebrny remontoir, kryty, znaczony l. 6.235, wartości 20 zł; cynkową wanienkę, wartości 8 zł. — Zgubiono srebrną sylwetkę z fotografią mężczyzny, na ulicy Jagiellońskiej, rzetelny znalazca tejże otrzyma nagrodę; kartkę zakładu zast. i kred. l. 7.968, na 3 złote pierścienki za 1 zł. zastawione. — Znaleziono sakiewkę z mosiężną obwódką, z kwotą 25 ct. — Zakwestyonowano trzy krase kury komuś skradzione, siekacz i łopatkę do węgli; ruską książkę do modlenia p. t. *Cztenia świa-*

toczne w niebieskiej papierowej okładce, z podpisem Jan Czuczmiński, oraz dwa nowe pugilaresy.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: we Lwowie pani Tekla Neumann, matka Teodora Neumanna, c. k. konsula w Kairze, przeżywszy lat 82; w Nawojowy, w powiecie nowosądeckim, hr. Edward Stadnicki, dr. praw, ożeniony z księżniczką Sapieżanką; w Warszawie utalentowany młody pracownik na polu archeologii, Napoleon Milewski, autor „Kodeksu szląskiego“; w Koszycach c. k. kontradmirał, podkomorzy i tajny radca hr. Hadik Futak, w 63 roku życia; w Wuircburgu znakomity architekt Jerzy Lütz, w 47 roku życia.

— **Jubileusz.** Dyrektor opery polskiej w teatrach warszawskich i zasłużony kompozytor, Adam Müncheimer, kończy w bieżącym miesiącu 35 lat służby, płodnej w bardzo użyteczne, szczególnie w istniejących warunkach, rezultaty. Artyści teatrów warszawskich postanowili zasłużonego dyrektora obdarzyć odpowiednim upominkiem, zaś zarząd teatrów zezwolił na urządzenie uroczystego koncertu.

— **Testament ostatniego z Goethe'ch** Z Weimaru donoszą: Zmarły d. 15 bm. w Lipsku szambelan Walter Wolfgang Goethe, ostatni wnuk i męski potomek wielkiego poety, w testamencie pozostawił następujące rozporządzenie spadkiem po swoim dziadzie: „Dom mieszkalny Goethego, położony przy wielkim placu w Weimarze, wraz z nagromadzonemi w nim zbiorami, przytykającym ogrodem i późniejszemi dobudowaniami, przechodzi na własność skarbu państwa wejmarskiego, któremu testator leguje także 10 000 talarów na utrzymanie tego domu. Wielka księżna wejmarska Zofia dziedziczy archiwum familijne Goethe'ch ze wszystkiemi przechowywanemi w niem listami i rękopismami, a w. księciu Karolowi przekazał testator cieplarnię Goethego, położoną po drugiej stronie rzeki Ilm, w pobliżu parku, wraz z należącym do niej parkiem.

— **Znany komik** wiedeński, Matras, od kilku lat dotknięty obłąkaniem, jest konającym.

— **Etna,** według depeszy *Tempsa* z Katanii, znowu gwałtownie zaczyna wybuchać. Ludność dni i noce trawi w wielkiem przerażeniu, gdyż grzmoty podziemne ani na chwilę nie ustają, a grzmoty takie zwykły poprzedzać trzęsienie ziemi. Upały panują teraz w Katanii, jak w lipcu.

— **Śniegi.** W Petersburgu, po najpiękniejszej dwutygodniowej pogodzie, spadły takie śniegi, że ustaliła się sanna. W Krymie przez dwa tygodnie srożyły się takie wichry, że zwiały z pól zasiewy.

40-letni jubileusz służbowy.

(*L*) Świadkami pięknej uroczystości byliśmy dzisiaj w Prezydyum krajowej dyrekcyi skarbu: Dostojny Wice-Prezydent tej władzy, obchodzi w dniu dzisiejszym czterdziestą rocznicę służby państwowej. Nim podamy szczegółowy opis owacyj, zgotowanych czcigodnemu Jubilatowi, z powodu tej uroczystości, niech nam wolno będzie podać na wstępie krótki rys biograficzny:

Adolf baron Jorkasch Koch jest najstarszym z pięciu synów Wilhelma, właściciela dóbr Stoki, w obwodzie brzeżańskim. Urodzony w r. 1823 w Brzeżanach, uczęszczał tamże do szkół gimnazyalnych. Ukończywszy w r. 1844 nauki prawnicze w uniwersytecie lwowskim, obrał sobie służbę państwową za swój przyszły zawód i wstąpił jako kandydat do tutejszej prokuratoryi skarbu, gdzie d. 23 kwietnia 1845 złożył przysięgę służbową, jako praktykant konceptowy. W r. 1846 przeszedł do służby politycznej i pracował w biurze ówczesnego radcy Namiestnictwa hr. Gołuchowskiego, który zostawszy Namiestnikiem, przy końcu r. 1849, powołał go do Prezydyum namiestnictwa jako koncepistę. W roku 1850 awansował na posadę komisarza powiatowego, a w roku 1854 przeniósł się do służby skarbowej jako sekretarz byłej krakowskiej krajowej Dyrekcyi skarbu, zkąd po kilku miesiącach dostał się na tę samą posadę do krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie. Był to awans na owe czasy niezwykły; w cztery lata później, t. j. w r. 1858, został radcą skarbowym i naczelnikiem tutejszej Administracyi podatków. W r. 1863 powołany jako starszy radca skarbowy, na posadę krajowego dyrektora skarbowego w Czerniowcach, przebywał tamże aż do r. 1867, w którym to roku mianowany został radcą dworu przy lwowskiej krajowej Dyrekcyi skarbu. Od tego czasu nie zmieniał już swojego miejsca służbowego, a Najwyższem postanowieniem cesarskiem z d. 6 kwietnia 1869, zamianowany Wice-Prezydentem tutejszej krajowej Dyrekcyi skarbu, piastuje tę godność rok siedmnasty. Na tem wysokiem stanowisku odznaczony został dowodami uznania i łaski Monarszej: w r. bowiem 1870 otrzymał krzyż kawalerski orderu Leopolda, a Najwyższem postanowieniem z 25 grudnia 1878 nadany Mu został order żelaznej korony II klasy.

Nie tu miejsce rozbierać i podnosić liczne zasługi niepospolite dostojnego Jubilata w ciągu czterdziesto-letniej działalności. Zaznaczamy tylko pobieżnie, że od czasu objęcia kierownictwa krajowej dyrekcyi skarbu w r. 1869, głównem staraniem p. bar. Jorkascha-Kocha było przygotowanie do służby skarbowej sił krajowych. Zadanie to było niełatwe, jeżeli się zważy, że do tej służby nie garnęła się młodzież nasza tak chętnie, jak do innych działów służby państwowej. Wielką zasługę około interesów całego kraju położył dostojny Jubilat w r. 1880 przez wygotowanie memoryału do J. E. Ministra skarbu, dr. Dunajewskiego, w którym to akcie wyjaśnił sprawę rozkładu i wymiaru stałego podatku gruntowego w Galicyi. Ten memoryał, jak wiadomo, wpłynął na ponowne przeprowadzenie robót katastralnych w kraju i uwieńczony został pomyślnym rezultatem, wpłynął bowiem na znaczne zmniejszenie podatku gruntowego w Galicyi.

Szereg deputacyj, które w dniu dzisiejszym pospieszyły złożyć dostojnemu Jubilatowi wyrazy hołdu i czci, tudzież życzenia pomyślności, rozpoczął komitet, który zawiązał się w celach określonych w akcie, niżej podanym, a spisanym na pargaminie, przechowanym w bardzo ozdobnej i gustownie wykonanej tece. Akt ten opiewa:

„Jaśnie Wielmożny Panie Baronie, Czcigodny Jubilacie! W przededniu czterdziestej rocznicy Twej służby państwowej liczne grono urzędników skarbowych pragnąc uczcić Cię czynem odpowiadającym doniosłości chwili, powzięło myśl, aby w drodze dobrowolnych składek wszystkich Twych podwładnych, utworzyć fundacyę dobroczynną, którą na wieczystą pamiątkę zdobiłoby Twoje dostojne Imie. Celem zamierzonej fundacyi miało być dostarczanie corocznie pewnego funduszu na zapomogi dla wdów i sierot po najbiedniejszych urzędnikach skarbowych X i XI klasy rangi (z wyjątkiem urzędników konceptowych), mianowicie na jednorazowe wsparcia pod zimę dla ulżenia niedostatkowi, na zakupno opału, ciepłej odzieży lub książek szkolnych dla dzieci i t. p. Wykonanie tej myśli poruczonem zostało komitetowi, na którego ręce dotychczas wpłynęła ze składek łą zna suma 4603 złr. 88 ct. (Tu wylicza akt wszystkie zakupione za powyższą sumę papiery wartościowe). Wywiązując się z zaszczytnego obowiązku, jaki na nas włożono, stajemy dziś przed Tobą, czcigodny Jubilacie i zdajemy sprawę z intencyj, jakiemi się kierowano przy określeniu warunków zamierzonej fundacyi, a które są następujące:

1) aby prawo rozdzielania corocznie uzyskać się mających procentów od kapitału zakładowego między wdowy i sieroty, do ubiegania się o zapomogę powołane t. j. tak prawo wyboru osób jakoteż i prawo oznaczania wysokości pojedyńczego wsparcia, wyłącznie Tobie dostojny Panie, przysłużało, a po najdłuższem Twem życiu przeszło na Twych następców w godności Wiceprezydenta krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie jednakże z ograniczeniami po niżej podanemi;

2) aby następni panowie wiceprezydenci krajowej Dyrekcyi skarbu, o ile do rozdawnictwa zapomóg powołani będą, trzymali się zasady, że zapomoga, w jednym roku wdowie i sierotom po tymsamym urzędniku udzielona, łącznie nie może przewyższać kwoty 50 złr. zaś kwoty 100 złr. wówczas, jeżeli ogólna suma przypadająca w tym roku do podziału wzrośnie do kwoty 1000 złr.;

3) aby zapomogi były rozdzielane w przeciągu miesiąca października lub listopada każdego roku;

4) aby w razie zaprowadzenia z czasem jakich zmian co do klas rangi służbowej urzędników, powołane były do korzystania z fundacyi wdowy i sieroty po wszystkich tych urzędnikach skarbowych (z wyjątkiem konceptowych), których dochody służbowe stosunkowo nie będą wynosić więcej, aniżeli obecnie wynoszą dochody służbowe urzędników do X klasy rangi za liczonych;

5) aby na wypadek, gdyby kiedyś posada wiceprezydenta krajowej Dyrekcyi skarbowej we Lwowie nie była obsadzoną, lub wiceprezydent z powodu jakiej przeszkody nie urzędował, i skutkiem tego do końca listopada odnośnego roku zapomogi jeszcze nie zostały rozdzielone, do rozdzielenia zapomóg w przeciągu miesiąca grudnia była powołana ta osoba, która w zastępstwie wiceprezydenta sprawować będzie czynności urzędowe;

6) aby w razie zniesienia posady wiceprezydenta krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie, do rozdzielania rocznych zapomóg był powołany dostojnik, którego stanowisko służbowe odpowiadać będzie godności wiceprezydenta krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie.

Pozostawiając wreszcie ustanowienie dalszych warunków, jakieby się jeszcze okazały pożądane, Twojej decyzyi, prosimy Cię, Dostojny Panie, przyjm przychylnie niniejszy objaw czci, nie odmawiaj Swego Imienia dziełu dla Twego uczczenia do życia powołanemu, racz także przyjąć rozdawnictwo rocznych zapomóg i upoważnij nas do uzyskania u Wysokich Władz prawnego ukonstytuowania tej fundacyi.

(Następują podpisy 17 członków komitetu fundacyjnego).

W imieniu komitetu fundacyjnego wręczył powyższy akt fundacyjny dostojnemu Jubilatowi starszy radca skarbowy p. Geistlener.

Dla spóźnionej pory jesteśmy zniewoleni podać dzisiaj tylko pobieżnie spis deputacyj, które jawiły się od godziny 1 z południa. A więc przedewszystkiem zebrało się po godzinie 10 z rana, w pięknie udekorowanej sali, grono wszystkich radców krajowej dyrekcyi skarbu, tudzież dyrektorowie wszystkich okręgów skarbowych pod przewodnictwem radcy dworu p. Haylinga, który przemówił w słowach gorących, na co odpowiedział czcigodny Jubilat. Obie mowy podamy jutro w streszczeniu.

Następnie jawiła się deputacya Prokuratoryi skarbowej pod przewodnictwem radcy dworu p. E. Podlewskiego; dalej przybył dyrektor bukowińskiej dyrekcyi skarbowej, radca dworu, p. Trzcieniecki. Po godzinie 11 jawili się reprezentanci tutejszych władz sądowych, a więc przedewszystkiem gremium radców wyższego sądu krajowego pod przewodnictwem JE. br. Schenka; prezydent sądu krajowego, p. Piątkowski; starszy prokurator państwowy, p. Zdański. O godzinie dwunastej w południe przybyło gremium radców Namiestnictwa pod przewodnictwem J. W. wiceprezydenta Namiestnictwa, p. Hermana Loebla; dalej dyrektor domen i lasów p. Glanz; dyrektor policyi, p. Krzaczkowski; dyrektor poczt, radca dworu Schiffner i prezydent miasta Lwowa, p. Dąbrowski.

W czasie uroczystości nadszedł telegram gratulacyjny od J. E. pana Ministra br. Ziemiałkowskiego.

Z całego kraju otrzymał dostojny Jubilat niezliczone telegramy gratulacyjne, pochodzące od władz skarbowych, starostw i t. d.

OSTATNIA POCZTA

Najw. mowa tronowa — jak nam telegrafują z Wiednia — została odczytaną wśród zwykłego w takich wypadkach ceremoniału. W akcie uroczystym wzięli udział Najd. Cesarzewicz, Najd. Arcyksiążęta, Ministrowie, dygnitarze dworscy, członkowie Izby panów i Izby deputowanych pod przewodem swoich prezesów, ciało dyplomatyczne, liczni dostojnicy itd. Najd. Cesarzewiczowa znajdowała się w zarezerwowanej dla Najw. Dworu loży naprzeciw estrady tronowej. Monarcha ubrany w mundur marszałka polnego, odczytał orędzie wyraźnym i donośnym głosem. Przy ukazaniu się Jego Ces Mości i po odczytaniu mowy tronowej, prezydent Izby panów wzniósł okrzyk na cześć Najj. Pana, który został z zapałem powtórzony po trzykroć przez zgromadzonych. W chwili, gdy Monarcha opuszczał salę ceremonialną, wzniósł prezes Izby panów po raz trzeci okrzyk a zgromadzenie wtórowało mu z entuzyzmem wraz z okrzykami: *Niech żyje! živio!* i *slava!*

Członkowie Koła polskiego, tak Izby deputowanych jak i panów przybyli prawie w komplecie dla wysłuchania Najw. orędzia. Większa część Polaków pojawiła się w wspaniałych strojach narodowych. Według depeszy wiedeńskiej, prezes Koła p. Grocholski, który dla poratowania zdrowia bawi za granicą, nie mógł wziąć udziału w uroczystościach.

Najdost. Arcyksiążę Karol Ludwik w towarzystwie Swojego Syna Najd. Arcyksięcia Ottona wyjechał przedwczoraj do Meranu.

Król szwedzki Oskar, opuszczając Wiedeń, udzielił order serafiński (założony w r. 1748 przez króla Fryderyka I) Najdost. Arcyksiążętom Ludwikowi Wiktorowi i Albrechtowi. Z Członków Najw. Domu najliczniejszy poczet orderów, bo 44, posiada Najd. Arcyksiążę Albrecht, następnie Najd. Cesarzewicz, którego pierś ozdabia 37 dekoracyj.

Przedwczoraj JE. Pan Namiestnik, Filip Zaleski, miał dłuższą audyencyę prywatną u Najj. Pana.

Jego Ekscellencya hr. Alfred Potocki, przybył dnia 20 b. m. z Paryża do Wiednia.

Prezesowi Izby deputowanych dr. Smolce wielka liczba posłów wszystkich stronnictw złożyła w ciągu dnia onegdajszego i przedwczorajszego wizyty pożegnalne dziękując mu za bezstronne i pełne ofiarności kierownictwo obradami.

Węgierska Izba posłów po kilkudniowych rozprawach przyjęła wczoraj 219 głosami przeciw 133 zł. projekt reformy Izby magnatów ze zmianami, poczynionemi przez tę Izbę.

Do *Pol. Corr.* telegrafują, „iż ci ruscy turyści, którzy w czasie ostatniej uroczystości Metodego w Petersburgu przywłaszczyli sobie charakter deputacyi Rusinów galicyjskich, rekrutują się prawie wyłącznie z osób znanych z procesu, jaki toczył się przed dwoma laty o zbrodnię stanu przed ławą przysięgłych we Lwowie. Należący do składu rzekomej deputacyi włościanie, którzy potajemnie i bez paszportów udali się do Rossyi pochodzą z Hniliczek i okolicy, gdzie jak wiadomo, p. Naumowicz przez czas dłuższy i wytrwale rozwijał propagandę. Z innych stron Galicyi nikt z włościan nie udał się na uroczystości petersburskie“.

W sejmie pruskim znajdowały się wczoraj na porządku dziennym wnioski deputowan. Windthorsta, w sprawie wolności czytania mszy św. i udzielania św. Sakramentów, a nadto w sprawie zniesienia obowiązującej dotychczas w archidyecezyi gnieźnieńsko-poznańskiej ustawy o zamknięciu płac duchownym.

Z kół watykańskich piszą do *Pol. Corr.* iż uprzejmość, jaką rząd pruski okazał w kwestyi obsadzenia stolicy arcybiskupiej w Kolonii, wywołała w otoczeniu Papieża wielkie zadowolenie, i uważaną jest za dobry prognostyk dla załatwienia innej ważnej kwestyi, mianowicie arcybiskupstwa w Poznaniu. Różne dzienniki doniosły — pisze dalej korespondent — że rząd pruski przyjął na opróżnioną stolicę kandydaturę msgr. Ponińskiego. Wybór ten byłby pod każdym względem szczęśliwy. Dla rządu pruskiego ważną jest w pierwszym rzędzie kwestya, aby nowy arcybiskup gnieźnieńsko-poznański był w jego oczach nietylko *persona grata*, lecz używał powszechnego miru u ludności archidyecezyi. Leży to w politycznym interesie samego rządu, biskup bowiem, nie posiadający zaufania ludności, nie może być apostołem pokoju i zgody pomiędzy nią a rządem.

Z Odessy donoszą do *Polit. Corr.* że w Batumie przedsięwzięte zostały przygotowania zbrojne na wielką skalę. Dwa okręty wojenne zajęte są wyłącznie dostawieniem do Batum rozmaitych przedmiotów wojennych, dział fortecznych i ciężkiego wagomiaru dla bateryj, jakoteż amunicyi. Obiega pogłoska, że ściągnięty ma być znaczny korpus w tym celu, ażeby na wszelki wypadek zabezpieczyć ważną strategicznie kolej żelazną z Tyflisu do Poti. Wszelkie przygotowania zmierzają do tego, ażeby na pierwsze skinienie uzbroić zatokę. — Równie ożywiony ruch panuje w zatoce azowskiej Kercz-Jenikale. Wzniesione tam dopiero po wojnie fortyfikacye, poniżej góry Mitrydata, uzbrajane są działami najcięższego wagomiaru. Urządzany jest z wielkim pospiechem cały szereg bateryj przybrzeżnych dla ochrony zatoki Kerczu.

Z Petersburga donoszą, że za tydzień w Kronsztadzie będzie gotowa eskadra, złożona z 53 statków i kilkudziesięciu łodzi torpedowych. W laboratoryum torpedowem nabijają wszystkie znajdujące się tam miny Whitheada, oraz miny okrętowe. *Nowoje Wremia*, pisze, że położenie Turcyi poczyna teraz zwracać na siebie uwagę dyplomacyi. Dalej twierdzi ten dziennik, że oprócz Niemiec i Austryi, Francya także oświadczyła Porcie, aby floty żadnej ze stron wojujących, nie przepuszczała przez cieśniny.

Według depesz petersburskich z dnia 21 b. m., wszystkie dzienniki tak stolicy rossyjskiej, jak prowincyonalne, przedstawiają położenie w groźniejszem świetle. Cała prasa w ogóle domaga się obsadzenia Heratu lub przynajmniej uzyskania tam dla Rossyi wpływu przeważnego.

Dzienniki angielskie piszą o zatargu angielsko-rossyjskim nie przynoszą wiele nowego, oprócz szczegółów znanych już z telegramów wczorajszych

...nych. Przedmiotem kombinacyj dotychczas niewyczerpanym, są ciągle jeszcze depesze Lumsdena, który ma zaprzeczać szczegółowo wszystkim punktom sprawozdań Komarowa o prowokacyi Afganów, jako przyczyny starcia krwawego.

Pall Mall Gazette dowiaduje się, że układowania z Turcyą celem wysłania wojsk tureckich do Egiptu, zostały zerwane, ponieważ sułtan żądał stanowczo, ażeby załoga turecka zajęła deltę nilową.

W skutek rozporządzenia angielskiego departamentu wojny, wszyscy żołnierze, którym służyło prawo, po odsłużeniu pewnego umówionego, do uwolnienia, zostali wezwani, ażeby pozostali nadal pod sztandarami, nie dłużej jednak, jak rok jeden.

Mianowanie w francuskiem ministerstwie wojny podsekretarzem Cavaignaca, zrobiło nader dobre wrażenie wśród republikanów umiarkowanych. Za to frakcya umiarkowana rzuca się z niezmiernem rozjątrzeniem na gabinet Brissona. Prasa radykalna twierdzi, iż się zawiodła, że nowy minister-prezydent, jakkolwiek należał do stronnictwa skrajnego, obecnie czynami dowodzi, że chce się oprzeć o republikanów umiarkowanych. Pisma, jak *Justice, Ligue, Télégraphe, Cri du Peuple* i inne twierdzą, że Cavaignaca mianowano tylko dlatego, ażeby kontrolował Campenona.

Dzienniki angielskie podały w swoim czasie, że dekret chiński o zawarciu pokoju z Francyą zaczynał się od słów ubliżających Francyi, obecnie *Temps* podaje tekst autentyczny, w którym niema nic ubliżającego. Dekret cesarza Chin rozpoczyna się od słów: Gdy Francya i Chiny postanowiły odnowić między sobą dobre stosunki, więc przyzwalamy na konwencyę tientsińską, etc.

Bawiący w Londynie admirał turecki Hobart basza oświadczył redaktorowi *Pall Mall Gazette*, że gdy według kapitulacyi, wtargnięcie do domu poczytywane jest za przestępstwo, a w Kairze nie liczono się z tem, przy zajęciu drukarni *Bosphore egyptien*, więc Francya ma zupełne prawo do reklamacyi i protestu. Oświadczenie to miano w kołach tureckich poczytać za złe Hobartowi, dla tego, że jako urzędnik turecki nie powinien był otwarcie czynić podobnego oświadczenia.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 23 kwietnia. Wobec różnych doniesień dziennikarskich zawiadamia *Pol. Corr.* na podstawie wiarygodnych informacyj, że były prokurator państwa w Czerniowcach Mehoffer na mocy rozporządzenia, wydanego w zakresie Ministerstwa sprawiedliwości, został po prostu usunięty (*entlassen*) ze służby państwowej.

Praga, 23 kwietnia. (*Tel. pr.*) W pierwszych dniach maja ma się tu odbyć zjazd czesko-niemieckich mężów zaufania w sprawie wyborów do Rady państwa, w połowie zaś maja zjadą się w Lipie czeskiej, w tym samym celu, niemieccy gospodarze wiejscy.

Szegedyn, 23 kwietnia. Nowy gmach teatralny, wspaniała budowa, zgorzał wczoraj po południu do szczętu. Uratowano tylko bibliotekę. Przyczyna pożaru nie jest wiadoma.

Berlin, 23 kwietnia. Izba deputowanych sejmu pruskiego na wczorajszem posiedzeniu, 182 gł. przeciw 128 głosom, odrzuciła wniosek dep. Windthorsta w sprawie uchylenia ustawy, obowiązującej dotychczas w W. Ks. Poznańskiem, a na mocy której rząd może zamykać pensye duchowieństwa katolickiego. Minister wyznań wystąpił przeciw wnioskowi. Zdaniem ministra, od r. 1884 nie zaszło nic takiego w archidyecezyi gnieźnieńsko-poznańskiej, coby mogło spowodować rząd do zaniechania dotychczasowej odpornej postawy. W obsadzeniu stolicy arcybiskupiej w Poznaniu zaszła zwłoka, częścią z politycznych, częścią z innych powodów. Chodzi tu przedewszystkiem o to, aby arcybiskup poznański uważał się za biskupa i poddanego pruskiego. Zadaniem jego ma być starać się o to, aby uniknąć na polu kościelnem tych trudności, o które rozbiła się nawa jego poprzednika. Dopóki tytuł „prymas polski“ będzie miał realne znaczenie, dopóty rząd musi dążyć do tego, aby zniszczyć owo realne znaczenie.

Izba deputowanych odrzuciła następnie 159 gł. przeciw 127 głosom wniosek o bezkarne odprawianie mszy św. i udzielanie św. Sakramentów.

Minister wyznań nadmienił, iż ks. kanclerz oświadczył niedwuznacznie pod dniem 3 grudnia 1884 r., iż Prusy wówczas dopiero będą mogły podjąć dalsze prawodawcze zarządzenia, gdy Kurya okaże się więcej względną dla żądań pruskich, niżeli dotychczas. Zasady tej trzyma się rząd niewzruszenie.

Dep. Windthorst zapowiedział na dzień dzisiejszy wniosek w sprawie organicznej rewizyi ustaw majowych.

Darmstadt, 23 kwietnia. Królowa angielska przybędzie tu dzisiaj, i będzie obecną przy obrzędzie bierzmowania następcy tronu.

Kopenhaga, 23 kwietnia. (*T. p.*) Między Kopenhagą a Sztokholmem odbywają się rokowania co do wspólnego postępowania wobec niebezpieczeństwa wojny między Rossyą a Anglią a mianowicie co do ochrony północnych wód i co do uchylenia niebezpieczeństwa wojny na północy.

Dorpat, 23 kwietnia. (*Tel. pr.*) Sledztwo, wdrożone z powodu eksplozyi materyałów wybuchowych w cerkwi schizmatyckiej w Jakobstadt, w Kurlandyi, wykryło zorganizowaną bandę pospolitych rozbójników, którzy, z herszten na czele, od dłuższego już czasu niepokoją okolicę Dorpatu.

Belgrad, 23 kwietnia. Skupczyna uchwaliła adres, który, parafrazując mowę tronową, wyraża radość z powodu dobrych stosunków do wszystkich państw, a przedewszystkiem z powodu gościnności, jakiej doznał król ze strony Monarchy austryackiego i króla rumuńskiego. Adres wyraża ubolewanie, iż stosunki z Bułgaryą są ciągle zamącone i wypowiada nadzieję, że rząd i nadal także będzie stał na straży powagi Serbii, i przyrzeka, że skupczyna rozpoczętą roku zeszłego pracę cywilizacyjną doprowadzi do końca, przyczem będzie sobie brała wzór z króla, którego zawsze i wszędzie widzi naród w pierwszym szeregu.

Paryż, 23 kwietnia. Generał Brière donosi pod dniem 21 b. m.: Działania nieprzyjacielskie przeciw wojskom chińskim wszędzie już zostały wstrzymane. Komisarze chińscy przybędą w czasie najkrótszym do Hanoi.

Paryż, 23 kwietnia. (*Tel. pr.*) Pessymizm wziął tu znowu górę. Pretensyom stawianym przez Anglię nie przypisują tu wprawdzie cechy ultimatum, ale uważają je zawsze za sommacyę, która, gdyby została bez skutku, mogłaby spowodować zerwanie stosunków.

Paryż, 23 kwietnia. W depeszy londyńskiej *Tempsa* powiedziano, iż załatwienie zajścia w sprawie dz. *Bosphore Egyptien* nie dozna zwłoki. Kwestya ta ma dwie strony: Najprzód zachodzi tu naruszenie prawa domowego gwałtem zadanym powadze francuskiej, a Francya jest tutaj w prawie żądania zadośćuczynienia, następnie chodzi tu o rozstrzygnięcie kwestyi zawieszenia owego dziennika. W tym drugim względzie Francya prawdopodobnie nie wniesie reklamacyi. Sprawa ta jednakże stanie się punktem wyjścia dla rokowań pomiędzy Francyą i kedywem co do zarządu prasą zagraniczną w Egipcie.

Londyn, 23 kwietnia. W kołach tutejszych zaprzeczają, jakoby Anglia zażądała, aby rząd rossyjski wyparł się ostatniej akcyi gen. Komarowa. Anglia domaga się jednak zbadania zajścia z dnia 30 marca (walka nad Kuszkiem). Kwestya ta jest przeto obecnie osią trudności. Uważają to za wielkie niebezpieczeństwo, iż wznowiono tę kwestyę i zaangażowano w niej honor obu generałów, gdyż na tem polu trudno będzie cofnąć się obu interesowanym mocarstwom.

Dalej donoszą z kół angielskich, iż Rossya nie zgodziła się na złożenie ankiety, jako niedającej się pogodzić z honorem generałów rossyjskich i zapewniają, że p. Gladstone wczoraj już został zawiadomiony o odmownej odpowiedzi gabinetu petersburskiego. Przemilczenie jednak w parlamencie o tej odpowiedzi uważają jako symptomat, że p. Gladstone nie chce dopóty doprowadzać rzeczy do ostateczności, dopóki są jeszcze widoki utrzymania pokoju.

Londyn, 23 kwietnia. *Biuro Reutera* donosi: Obiega pogłoska, że rząd rossyjski dał do zrozumienia, iż uważa za zbyteczne zarządzenie dalszego badania okoliczności, zostających w związku z walką nad Kuszkiem niemniej, iż uważa spór w tej kwestyi za załatwiony. Nie ma dotychczas urzędowego potwierdzenia tej pogłoski.

Daily News (organ gabinetu) wypowiada zaniepokojenie z powodu, iż anglo-rossyjskie rokowania tracą charakter systematycznych wyjaśnień. Petersburski gabinet nie zdaje się być skłonnym do wyjścia z dotychczasowej fałszywej pozycyi, gdy natomiast Anglia wyczerpała prawie zupełnie cierpliwość.

Według *Daily News*, toczą się rokowania z Włochami w sprawie obsadzenia części Egiptu wojskami włoskiemi.

Londyn, 23 kwietnia. (*Tel. pr.*) Panuje tu niezadowolenie z polityki lorda Dufferin'a; utrzymują, że nie dorósł zadaniu i obawiają się, że Rossya prze do wojny, albowiem wiadomo jej, iż emir Afganistanu wyprowadził Dufferina w pole.

Ateny, 23 kwietnia. Skutkiem klęski, poniesionej przy ostatnich wyborach, gabinet podał się do dymisyi.

Król wyjeżdża jutro z Korfu, gdzie miał pozostać aż do czasu zebrania się Izb.

Petersburg, 23 kwietnia. (*Tel. pr.*) Panuje tu przekonanie, że wojna między Anglią a Rossyą prowadzona w Azyi, nie zakłóci spokoju w Europie. Niemcy posiadają w przestrzeganiu traktatów dostateczną rękojmię i chronić będą Rossyę przeciw wszelkim zaczepkom od strony europejskiej, przyczem starać się będą zapobiedz niebezpieczeństwu przeniesienia widowni walki do Europy.

Komitet rossyjskiego sztabu generalnego, zarządzający przewozem wojska kolejami żelaznemi i okrętami, potworzył na poszczególnych stacyach kolejowych komendantury, w taki sam sposób, w jaki urządzano je podczas ostatniej wojny rossyjsko-tureckiej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 22 kwietnia 1885, godzina 1 min. 54. Alp. Tow. górn. 41·25, Węg. akcye kredyt. 281·50, Akcye anglo-austr. 98·—, Akcye qanku Union 75·75 Akcye kolei Karola Ludwika 256·75, Akcye kolei północnej 241·—, Akcye kolei południowej 131·—, Akcye kolei Alföld 180 50, Akcye kolei Elżbiety 302·—, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 223·—, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 170·50, Wiedeńskie losy 122·75. Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państw. w złocie 105·50, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 101·—, Losy regulacyi Cisy 118·—, Losy tureckie —·— Węgierska renta 94·35, Akcye banku związkowego 100 10, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei państwowej —·—, Rubel papierowy 1·22—, Węgierskie losy 115·50, Marka niemiecka —·—, Usposobienie wzmocnione.

Wiedeń, 22 kwietnia 1885 r. godzina 5 minut 45. Akcye kredytowe 282 25, Anglo-Austr. —·—, Unionbank —·—, Kolej Karola Ludwika 256·80, Południowa —·—, Renta papierowa 80·90, Galic. listy zastawne 101·40, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—. Losy z roku 1883 —·—, Napoleondor 9·97, Rubel papierowy —·—. Usposobienie —.

Wiedeń, 23 kwietnia 1885r., godzina 10 min. 30, Akcye kredytowe 279·70, Anglo-Austr. —·—, Unionbank 75·50, Kolej Karola Ludwika 256·25, Południowa 130·50, Renta papierowa —·—, Galic. listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z r. 18[illegible] 90·50, Napoleondor 9·98½, Rubel papierowy —·—. Usposobienie leniwe.

Telegramy zbożowe z dnia 22 kwietnia. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogram. —·— do —·— zł., żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita per 10.000 litr procent 28·50 do 28·75 zł. Budapeszt: Pszenica 100 kilogr. (na wiosnę) 9·[illegible]5 do 9·03 zł., rzepak (sierpień—wrzesień 13·52 13·37 zł. Berlin: Pszenica żółta (na kwiec. maj) 175·— m., żyto —·— m., spirytus 41 75. olej rzepakowy —·— m. Szczecin: Pszenica —·—, rzepik —·—. Paryż: mąki 159 kilogr. 47·80 fr. olej rzepakowy —·— fr., spirytus —·—, fr. Wrocław: Pszenica —·—, żyto —·—, owies —·—, spirytus —·—, kukurudza —·—, Kolonia: Pszenica —·—

Odpowiedzialny redaktor Adam [illegible]wieski.

Przyjechali do Lwowa
dnia 23 kwietnia 1885.

Hotel George'a

Pp. Br. Kapri z Bukowiny. M. Pruszyński z Wołynia. A. Rodicz z Trybuchowy. G. Walter z Wiednia. E. Weeber z Wiednia. E. Ringer z Wiednia

Hotel Europejski.

Pp M. Chiliński z Sanoka J. Czajkowski z Sarnik J. dr. Jornaski z Czerniowiec Obennau z Hruszowa Lang z Hruszowa A. Stolzberg z Wiednia. E. Zorn z Wiednia.

Hotel Angielski

Pp L Haylling z Krakowa. A. Warmski ze Stanisławowa. W. Haylling z Tarnopola. T. Kobierski z Czerniowiec. K. E. Szedivy z Przemyśla.

[illegible]
[illegible] Uniwersyt[illegible]
z dnia 23 kwietnia 1885.

[illegible] 734.65 [illegible] 0°C [illegible]
10.0°C. Psychrometr wil[illegible] 9.2
[illegible] 8.2mm. Wilgoć 89%.
Wł. Ozon 8
T[illegible] 8.0 [illegible]
Barometr opada.
[illegible] nad poziom morza 59.85 [illegible]
[illegible] wczoraj 16.0
[illegible] w nocy 7.2
[illegible] pad[illegible] 1.2

Pociągi kolejowe
od 20 maja 18[illegible]
podług zegaru lwowskiego
przychodzą do Lwowa:

Z Krakowa: o godz. 5 min. 36 rano pociąg pospieszny, o godz 9 min 27 wiecz. pociąg osobowy, o godz. 11 min. [illegible] przed południem pociąg mięszany.

Z Czerniowiec: o godz. 10 min. 0 wiecz pociąg pospieszny, o godz. 3 min. [illegible] rano i o godz. 3 min. 52 po południu pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk n[illegible] Podzamcze o godz. 10 min 12 wieczór pociąg pospieszny, o godz [illegible] min 28 rano i godz 3 min. 42 po południu pociąg mięszany.

Cennik lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 22 kwietnia 1885.

	płacą zł.	płacą ct.	żądają zł.	żądają ct.
	walutą austr.			
1. Akcye za sztukę.	zł.	ct.	zł.	ct.
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	256	—	259	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	222	—	225	—
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	283	—	287	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	230	—	235	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	99	10	100	10
" " " 4 pr. w. a.	91	—	92	50
" " " 5 pr. okresowe	99	10	100	10
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los $41^1/_2$ l.	88	40	89	40
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	101	25	102	—
" " " 5 pr. w. a.	96	50	97	50
" " " 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	98	50	99	50
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 6 pr.) 3 pr. w. a. w likwidacyi	57	—	59	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 5 pr.) $2^1/_2$ pr. w. a. w likwidacyi	57	—	59	—
$4^1/_2$ prc. kraj. listy zastawne	91	25	92	25
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. rol. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	100	50	102	—
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańsk. (dawn. 6 pr.) 3 pr. wa.	—	—	—	—
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisyi	96	75	97	75
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	102	75	104	—
Pożyczki kr. z r. 1883 po $4^1/_2$ pr. wa.	90	60	91	60
5. Losy miasta Krakowa	18	—	20	—
" " Stanisławowa	22	50	24	50
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	82	5	92
Dukat cesarski	5	84	5	94
Napoleondor	9	87	9	97
Półimperyał	10	16	10	26
Rubel rossyjski srebrny	1	54	1	64
" " papierowy	1	21—	1	23—
100 marek niemieckich	61	15	61	85
Srebro	—	—	—	—
Kupony w srebrze	—	—	—	—

(Akcye: bez kupona; List. zast. i Listy dłużne: bez kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 21 kwietnia 1885.

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	81.20	81.40
luty-sierpień	81.20	81.40
Jednolity dług państwa w srebrze. styczeń-lipiec	81.45	81.60
kwiecień-październik	81.70	81.85
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	126.—	127.—
" " 1860 po 500 złr. w. a. 5 pr.	139.25	139.75
" " 1860 po 100 złr. 5 pr.	140.—	141.—
" " 1864 po 100 złr.	170.50	171.—
" " 1864 po 50 złr.	170.—	170.50
Renty Com. po 42 lir. austr.	43.—	45.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc.	153.50	154.—
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr.	—.—	—.—
Renta papierowa 5pr. z r. 1881	96.35	96.55
Austr. renta zł. wolna od podatk. 4pr.	105.65	105.85
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	106.50	—.—
Bukowiny	101.50	102.50
Galicyi	101.—	101.75
Niższej Austryi	105.75	106.75
Siedmiogrodu	100.75	101.25
Węgier	101.75	102.50
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	98.—	98.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	283.—	283.40
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	583.—	589.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 300 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a 600 zł.	855.—	857.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	469.—	472.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	235.75	236.25
Kol. Preszow-Tarn. (w. c.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2422	2428
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	257.50	258.—
Lwow.-Czern. kolej po 200 zł. w. a. war.	222.—	223.—
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	302.75	303.—
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	130.70	131.—
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	175.75	176.25
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. $4^1/_2$ pr. w. złocie w 50 l.	98.75	99.25
" " " premiowe po 3 pr.	97.25	97.75
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	99.30	100.—
" " " " w 20 l. 7 pr.	100.50	101.50
" " " " w 36 l. $5^1/_2$ pr.	99.50	100.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc.	91.50	92.50
" " " " po 5 prc.	99.—	99.50
" " " " po 5 prc. w 37 latach zwrotne	99.—	99.50
Gal. banku hip. po 6 prc.	101.—	101.50
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 prc.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. po 5 prc.	102.—	102.50
Węg. Tow. ziem akc. po $5^1/_2$ prc.	—.—	—.—
" Zakł. kr. ziems. po $5^1/_2$ prc.	101.50	102.—
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	98.25	98.50
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	98.75	99.50
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	106.—	106.50
" " po 100 zł. w. a.	102.—	—.—
Kol. gal. Kar Lud. emisya z r. 1881 po $4^1/_2$ prc.	99.—	99.30
dtto. dtto. (Jarosław-Sokal)	98.75	99.25
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 złr. 5 prc. w srebrze z r. 1865	82.—	82.75
z r. 1867	88.25	88.50
z r. 1868	—.—	97.50
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	98.75	99.25
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	179.25	180.—
Clarego po 40 zł. m. k.	42.75	43.25
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	114.50	115.50
Keglevicha po 10 zł. m. k.	20.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	18.50	19.—
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	23.50	24.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	45.25	46.—
Palffego po 40 zł. m. k.	39.75	40.25
Czerwon. krzyża austr. Tow. po 10 zł.	15.75	16.—
" węgiersk. " po 5 zł.	8.75	9.—
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	18.75	19.25
Salma po 40 zł. m. k.	53.50	54.50
St. Genois po 40 zł. m. k.	48.—	48.75
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	24.—	24.75
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	131.50	132.—
" " po 50 zł. w. a.	68.—	68.50
Waldsteina po 20 zł. m. k.	29.25	30.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	36.25	37.—
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark. w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	125.60	125.90
Paryż za 100 fr.	49.60.—	49.65.—
Kurs złota.		
Dukat cesarski mon.	5.89.—	5.91.—
" pełnej wagi	5.85.—	5.87.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.92.50	9.93.50
Rossyjski imperyał	10.22.—	10.24.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—
Bank krajowy.		
6 prc. obligacye pożyczki krajowej	—.—	—.—
$4^1/_2$ prc. obligacye pożyczki krajowej	—.—	—.—
5 prc. oblig. komunalne banku kraj.	—.—	—.—
$4^1/_2$ prc. krajowe listy zastawne	91.25	92.25

Z lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński dnia 22 kwietnia 1885.

	złr.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	80	90
" " " w srebrze	81	45
Renta w złocie	103	80
5 prc. austr. rent marcowa	96	50
Akcye banku wiedeńskiego	856	—
" " kredytowego	231	70
Londyn	126	15
Srebro	—	—
Napoleondor	9	96
Dukat cesarski men.	5	88
100 marek niemieckich	61	65

DZIENNIK URZĘDOWY.

Kuratele.

L. 9703. (2629 1—3)

Jacka Trusza z Hujcza bierze się jako marnotrawcę pod kuratelę ustanawiając Piotra Hładkiego kuratorem.

C. k. sąd powiatowy

Rawa 16 grudnia 1884.

L. 4499. (2662 2—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany w Złoczowie ustanowił dla Leona właściwie Leonarda Kłysza włościanina z Wicynia uchwała c. k. sądu obwodowego w Złoczowie z 28 lutego 1885 l. 1588 za marnotrawcę uznanego kuratora w osobie Jana Kurek naczelnika gminy z Wicynia.

C. k. sąd pow. m. d.

Złoczów 21 marca 1885.

L. 1148. (2582 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Wiśniowczyku podaje do powszechnej wiadomości że Stefan i Fewrona małżonkowie Miśków z Zarwanicy za potwierdzeniem dotyczącej uchwały przez c. k. sąd obwodowy w Brzeżanach na dniu 13 marca 1885 l. 1254 za marnotrawców uznani zostali i tymże nakuratora Stefan Wojtowicz z Zarwanicy nadany jest.

Wiśniowczyk dnia 22 marca 1885

L. 3692. (2604 2—3)

Sokalski c. k. sąd powiatowy uznał Zacharka Czernija gospodarza z Ciełąża marnotrawcą, ustanawiając kuratorem jego Pawła Bałuka z Ciełąża.

Sokal 12 marca 1885.

L. 91. (2541 3—3)

Szymon Cynarski z Zaczernia uznany marnotrawcą, kuratorem dlań ustanowiony Marcin Kloc z Zaczernia.

C. k. sąd powiatowy

Głogów 13 stycznia 1885.

Licytacye.

L. 15719. (2663 1—3)

Dnia 29 kwietnia 1885, 3go czerwca i 1 lipca 1885 sprzedawaną będzie przymusowo zawsze o godzinie 10 rano w tut. sądzie realność pod lk. 180 w Podzameczku położona wedle wyk. hip. 321 Jakóba Bandy własna, celem ściągnienia pretensyi Jana i Anastazyi Słońskich w kwocie 100 zł. w. a. zpn.

Cena wywołania 180 złr. a wadyum 18 złr.

Reszta warunków do przejrzenia w registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Buczacz, dnia 30 grudnia 1884.

L. 1859. (2611 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Dukli prostuje edykt z 30go czerwca 1884 l. 2906 w ten sposób, że termin do ułożenia warunków licytacyjnych na 25 czerwca 1885 o 9 godzinie rano wyznacza.

Dukla, dnia 11 kwietnia 1885.

Zl. 1362. (1745 3—3)

Vom k. k. Bezirksgerichte in Brody, wird in der Executionsangelegenheit der k. k. priv. Hypothekenbank in Wien wider Margarethe Löwenherz vereh. Aschkenasy pto 11670 fl. 99 kr. ö. W. bekannt gegeben, daß behufs exekutiver Feilbiethung der Realität Einlage Zl. 783 in Brody der vierte und letzte Termin auf den 26. Mai 1885 um 10 Uhr Vormittags im BNr. III unter erleichterten Bedingnissen anberaumt wurden. Die Realität wird um 27.936 fl. ausgerufen. Das Vadium beträgt 1396 fl. 50 kr.

Für diejenigen, welchen der Lizitationsbescheid aus was immer für einer Ursache nicht zugestellt werden konnte, sowie für diejenigen, welche nach Ausfertigung des diesfälligen Tabularauszuges das Pfandrecht an der fraglichen Realität erlangt haben, wurde zum Kurator Dr. Moritz Braun in Brody bestellt.

Die Feilbietungsbedingnisse, der Schätzungsakt und der Tabularauszug können in der Registratur eingesehen werden.

Brody, am 22. Februar 1885.

L. 10736. (2580 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Rohatynie podaje do wiadomości, iż celem ściągnięcia wierzytelności c. k. uprz. Zakładu kredyt. włośc. we Lwowie w kwocie reszt. 121 zł. 92 ct. aw. z pn. odbędzie się w terminach dnia 26 maja i 26 czerwca 1885 każdym razem o godz. 10 rano, egzekucyjna sprzedaż publiczna realności pod lk. 98 sub. rep. 40 w Knihiniczach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, dłużnika Hnata Telebki własnej, atoli tylko za lub wyżej ceny szacunkowej w kwocie 400 zł. aw.

Wadyum 40 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratorem adw. dra Lipinera w Rohatynie.

Rohatyn, 10 marca 1885.

L. 2190. (2578 3—3)

W dniach 28 maja, 26 czerwca i 3 sierpnia 1885 każdym razem o 10 godzinie przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna egzekucyjna sprzedaż realności spadkobierców Marka Goszułeńko własnej, w Kluczowie wielkim pod lk. 16 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, na zaspokojenie wywalczonej pretensyi Elkuny Krinitz w kwocie 60 zł. z pn.

Cena szacunkowa wynosi 510 zł.

Zakład 51 zł.

Przy trzecim terminie zostanie wspomniana realność i niżej ceny szacunkowej sprzedaną.

Protokół zastawniczego opisania i oszacowania jak również bliższe warunki licytacyjne mogą być w tus. registraturze przejrzane.

C. k. sąd powiatowy.

Peczeniżyn, 15 marca 1885.

L. 2058. (2532 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprzyw. galicyjskiego akcyjnego Banku hipotecznego w sumie 113 zł. 40 ct, 113 złr. 40 ct. w. a. z pn. realność pod Nr. kons. 50 w Przemyślu w mieście położona wedle Dom IV pag. 235 poz 6 haer. Morusa Muud własna, w drodze publicznej licytacyi dnia 28 maja 1885 i dnia 26 czerwca 1885 o godzinie 10 rano w tutejszym sądzie w biurze Nr. 19 wyżej lub za cenę szacunkową w kwocie 4500 złr. sprzedaną będzie.

Cena wywołania wynosi 4500 zł., wadyum 450 zł. Gdyby realność ta w powyższych terminach za cenę wywołania sprzedaną nie została, natenczas dla ułożenia warunków ułatwiających, wyznacza się termin sądowy na dzień 26 czerwca 1885 godzinę 4 z południa z tem oznajmieniem, iż niestawający na terminie wierzyciel hipoteczni jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.

Resztę warunków i wyciąg tabularny przejrzeć można w registraturze sądowej.

O czem zawiadamia się chęć kupienia mających, strony interesowane, znanych wierzycieli nie mniej wierzycieli, którzyby po dniu 9go stycznia 1885 jako dniu wydania wyciągu tabularnego do tabuli weszli lub którymby uchwała licytacyę rozpisująca lub późniejsze uchwały doręczone być nie mogły do rąk kuratora p. adwokata dra Skórskiego w Przemyślu.

Przemyśl, 25 lutego 1885.

L. 1125. (2256 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Tyśmienicy podaje do wiadomości powszechnej, że celem zaspokojenia resztującej wierzytelności pożyczkowej c. k. uprzyw. galic. akcyjnego banku hipotecznego we Lwowie w kwocie 758 złr. 53 ct. a. w. zpn. przeprowadzoną będzie dnia 15 maja, 19 czerwca i dnia 17 lipca 1885 zawsze o godzinie 10 przed południem, w sądzie przymusowa sprzedaż publiczna realności pod n. k. 59|96 w Tyśmienicy położonej według ks. gł. VIII str. 109 n 1 wł. i ks. gł. VIII str. 110 n. 2 wł. do Wasyla Postołowskiego należącej.

Cena wywołania wynosi kwotę 2180 zł. a. w. Poręczne przed licytacyą złożyć się mające wynosi 218 zł. a. w. Bliższe warunki licytacyi i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze sądu. Dla wierzycieli hipotecznych, którymby uchwała licytacyjna lub późniejsze uchwały tej sprawy dotyczące dla jakiejkolwiek bądź przyczyny nie mogły być należycie doręczone ustanowiono kuratorem p. Andrzeja Dmłowicza w Tyśmienicy.

C. k. sąd powiatowy

Tyśmienica dnia 20 marca 1885.

L. 1144. (2381 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Wadowicach podaje do publicznej wiadomości, iż w sprawie Maryanny Marszałek przeciwko Antoninie Pankowej o zniesienie wspólnej własności realności pod Nk. 197 dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna tejże realności w Wadowicach położonej, dawniej Antoniny Pankowej i Maryi Marszałkowej własnej obecnie zaś jako własność dla Jana Panka i Maryi Marszałżowej zapisanej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tutejszym w trzech terminach 25 czerwca, 30 lipca i 3 września 1885 każdym razem o godzinie 10tej przed południem.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 2423 zł. 96 ct. poniżej której wzmiankowana realność na pierwszych dwóch terminach sprzedaną nie zostanie, jednak na trzecim terminie nawet niżej ceny szacunkowej za jaką bądź cenę sprzedaną będzie.

Wadyum wynosi 200 zł.

Reszta warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy są do przejrzenia w registraturze c. k. sądu obwodowego.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony adw. dr. Iwański ze substytucyą adw. dra Maka w Wadowicach

Wadowice, dnia 21 marca 1885.

L. 1363. (1680 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Brodach w sprawie egzekucyjnej gminy miasta Brodów przeciw nieobjętej masie po Gittli Jahr pto 1519 zł. 49 ct. w. a. podaje do wiadomości, iż trzeci i ostatni termin do egzekucyjnej licytacyi realności wyk. hip. 521 gminy Brodów objętej został na dzień 19go maja 1885 na 10 godzinę rano w biurze Nr. III pod ułatwiającymi warunkami rozpisany.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 8611 zł. w. a.

Wadyum wynosi 430 zł. 50 ct. w. a.

Dla wszystkich, którymby rezolucyi licytacyjna lub dalsze w tej sprawie wydać się mające rezolucye nie mogły być doręczone, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego do tabuli weszli, ustanowiono kuratorem adw. dra Brauna w Brodach.

Akt oszacowania, wyciąg tabularny i warunki licytacyjne mogą być w registraturze przejrzane.

Brody, dnia 22 lutego 1885.

L. 3611. (2558 3—3)

C. k. sąd powiatowy miejski deleg. w Złoczowie podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej c. k. uprzywilejowanego Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie przeciw Dawidowi Feuering pto 151 złr. 98 ct. przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 24 w Podlipcach położonej, wyk. hip 58 księgi gruntowej dla gminy Podlipce objętej według karty B poz. 1 Dawida Feuerring własnej w trzech terminach dnia 26 maja 1885, 26 czerwca 1885 i 27 lipca 1885 zawsze o godzinie 10 przedpołudniem w zabudowaniu sądowem odbędzie się. Na pierwszych dwóch terminach realność ta niżej ceny szacunkowej sprzedaną nie zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartości tej realności 500 zł. a. w. Wadyum wynosi 50 złr. Wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne, wyłożone są w registraturze sądowej do przeglądu w godzinach urzędowych.

Oczem się chęć kupienia mających i wszystkich tych wierzycieli, którzyby po dniu 18 lutego 1885 do tabuli weszli, lub którymby uchwała niniejsza albo wcale albo wcześnie doręczoną być nie mogła, uwiadamia.

Złoczów 1 marca 1885.

Licytacye.

L. 4172. (2436 2—3)

Na dniu 28 maja, 30 czerwca i 3 sierpnia 1885 zawsze o godzinie 10 rano przeprowadzi podpisany sąd egzekucyjną sprzedaż realności pod nk. 133 w Szczawnicy wyżnej położonej niehipotecznej Marcina Gondka własnej na rzecz Gittli Rappaportowej pto 60 zł. w. a. z pn.

Cena wywołania 210 zł.

Zakład 20 zł.

Resztę warunków, protokół opisania i oszacowania w registraturze do przeglądu.

Krościenko, 31 grudnia 1884.

L. 1225. (2279 2-3)

C. k. sąd obwodowy tarnowski podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Jozuy Maschlera w kwocie 6000 zł. aw. z należytościami dodatkowemi dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna realności pod nk. 29 w Tarnowie na Zawalu położonej, do dłużnika Jakóba M. Schönwethera należącej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tutejszym w jednym terminie na dniu 18 maja 1885 godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 26 568 zł.

Na terminie tym realność ta za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną będzie.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 2656 zł.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze c. k. sądu obwodowego.

O rozpisaniu tej licytacyi otrzymują zawiadomienie obydwie strony, c. k. główny urząd podatkowy w Tarnowie, c. k. Prokuratorya skarbu we Lwowie, wszyscy wierzyciele hipoteczni, wierzyciele, którzyby po dniu 28 kwietnia 1884 do hipoteki tej realności weszli, lub którymby uchwała niniejsza z jakiegokolwiek powodu nie została doręczoną, do rąk kuratora w osobie adw. dra Ringelheima, z substytucyą adw. dra Goldhammera ustanowionego, tudzież przez edykt, którego ogłoszenie równocześnie zarządza się.

W Tarnowie, dnia 5 marca 1885.

Z. 11949. (2421 2—3)

Beim k. k. Bezirksgerichte in Kałusz wird zur Hereinbringung der Forderung des Saul David Adlersberg im Betrage von 725 fl. ö. W. sMG. die exekutive Veräußerung durch öffentliche Feilbiethung der den Erben des Rechemie Mandelbaum gehörigen, keinen Tabularkörper bildenden, sub CN. 226 in Podmichale und sub CN. 90 in Ch cin gelegenen mit den Protokollen vom 25. Juni 1878, Z. 5254, vom 25. Juli 1878 Z. 5826 dann vom 22 Juli 1878, Z. 6089, pfandweise beschrieben, und mit dem Protokolle vom 20. Juli 1882, Z. 9182 exekutiv abgeschätzten Realitäten am 1. Juli und 3. August 1885, jedesmal um 10 Uhr Vormittags vorgenommen werden, wobei diese Realitäten nur über oder um den Schätzungswerth, und zwar die in Podmichale sammt einer Wassermühle nach dem amerikanischen Systeme, im Betrage von 12210 fl. 46 kr., jene in Choc n im Betrage von 896 fl. 60 kr., entweder beide zusammen oder auch einzelnweise werden veräußert werden.

Das Vadium beträgt 10 prc. des Schätzungswerthes.

Sollte die Veräußerung um den Schätzungswerth nicht zu Stande kommen, so werden die Pfandgläubiger zur Festsetzung erleichternder Bedingnisse auf den 3 September 1885 um 9 Uhr Vorm. vorgeladen.

Die Protokolle über die pfandweise Beschreibung und der Schätzungsakt, sowie die übrigen Feilbiethungsbedingnisse können bei Gericht eingesehen werden.

Für diejenigen Gläubiger, denen der Lizitationsbescheid gar nicht oder zu spät zugestellt werden sollte, wird Abraham Falk von Kałusz zum Kurator bestellt.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Kałusz, am 25. Jänner 1885.

Z. 3503. (2428 2—3)

Vom k. k. Landesgerichte zu Czernowitz wird bekannt gemacht, daß zur Hereinbringung der, der Elisabeth Winter zustehenden Forderung per 3000 fl. ö. W. sMG. die exekutive öffentliche Feilbiethung der im Lastenstande der dem Marcus Tonner gehörigen Güter Techlow wie Grundbucheinlage z. Z. 281 sub Post 7 des Lastenblattes für Frau Olga Gräfin Komorowska versicherten und nunmehr für Elisabeth Winter unter Lastenpost 12 z. Z. 54189/882 superbelasteten lebenslänglichen Rente per 2000 fl. jährlich bewilligt worden ist, und wird diese Feilbietung an drei Terminen, nämlich am 2. Juni, am 9. Juli und am 28. August 1885 jedesmahl um 10 Uhr Vorm. hiergerichts unter nachstehenden Bedingungen abgehalten werden:

1. Die feilzubietende Rente wird bei den ersten und zweiten Termine nicht unter den als Ausrufspreis angenommenen Schätzungswerthe von 40.000 fl. ö. W., beim dritten Termine aber auch unter diesem angenommenen Schätzungswerthe hintangegeben.

2. Jeder Kauflustige ist gehalten vor Beginn der Lizitation an Vadium den Betrag von 2000 fl. zu erlegen.

Die vollständigen Feilbietungsbedingniße und der Tabularextrakt sowie der Schätzungsakt können in der hiergerichtlichen Registratur und am Tage der Feilbietung auch bei der Lizitationskommission eingesehen werden.

Hievon wurden beide Theile Markus Tenner und S. Ebersohn und die unbekannten Ortes sich aufhaltenden Gläubiger sowie diejenigen, denen der Lizitationsbescheid oder einer der nachfolgenden Bescheide, aus welchen Grunde immer gar nicht oder nicht rechtzeitig zugestellt werden sollte, beziehungsweise, welche erst nach dem 17. November 1884 an die Gewähr der feilzubietenden Rente gelangen sollten, durch den für sie unter einem in der Person des Adv. Dr. Goldenberg mit Substituirung des Adv. Dr. Sokal mit Dekret bestellten Curator verständigt.

Czernowitz, am 14. Februar 1885.

L. 10054. (2269 2—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 18 maja 1885 i 27go maja 1885, powyżej ceny szacunkowej zaś 8 czerwca 1885 nawet poniżej ceny, licytacya realności l. 156 według wyk. hip. 65 gminy kat. Werchraty Aftanazego Bałucha własnej na rzecz zakładu kredytowego włościańskiego pto 168 złr. 40 ct. zpn. Cena wywołania 400 złr. wadyum 40 złr. Resztę warunków akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze. Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli i dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem Antoniego Dudę.

W razie nieudałej sprzedaży na powyższych terminach wyznacza się do przesłuchania wierzycieli hipotecznych termin na dzień 9 czerwca 1885 godz. 9 rano.

C. k. sąd powiatowy.

Rawa, 30 grudnia 1884.

L. 2373. (2546 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Rohatynie zawiadamia, że dnia 26 maja, 26 czerwca i dnia 26 lipca 1885 każdym razem o godzinie 10 rano przeprowadzi egzekucyjną publiczną sprzedaż realności wedle wyk. hip. nr. 346 gminy Zołczów, dłużnika Michała Piotrowskiego własnej ku ściągnięciu wierzytelności Wigdora Schleichera w kwocie 246 zł. aw. z pn.

Cena wywołania 1545 zł. aw.

Wadyum 154 zł. 60 ct. aw.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli Konstanty Teliszewski z Rohatyna.

Resztę warunków przejrzeć można w ts. registraturze.

Rohatyn, 28 marca 1885.

L. 6112. (2316 2—3)

Ogłoszony w sprawie egzekucyjnej gal. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie przeciw Hillelowi Haberman pto 1000 złr. z pn. dzień 27. maja 1885, jako termin do ułożenia warunków licytacyjnych, prostuje się na dzień 24 czerwca 1885.

Co się do wiadomości publicznej podaje.

Przemyśl 31 marca 1885.

L. 1218. (2209 2—3)

C. k. sąd powiatowy Lubaczów podaje do wiadomości, iż w sprawie towarzystwa zaliczkowego w Lubaczowie przeciw Maryannie Białozorskiej pto 264 zł. 17 ct. z pn. celem zaspokojenia tej wierzytelności przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności pod lk. 356 sek. I w Lubaczowie l. wyk. hip. 908 księgi gruntowej tej gminy objętej, do Maryanny Białozorskiej należącej, przedsięwziętą zostanie w jednym terminie dnia 18 maja 1885 o godzinie 10 rano, z tem, iż realność ta także niżej ceny szacunkowej w kwocie 220 zł. wynoszącej, jednakże nie niżej sumy wyrównywającej, wszystkim realność tę obciążającym długom sprzedaną będzie.

Wadyum wynosi 5 prc. ceny szacunkowej, t. j. 11 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg tabularny przejrzeć można w tus. registraturze.

Do której sprzedaży chęć kupienia mających zaprasza się.

Lubaczów, 5 marca 1885.

L. 9370. (2638 2—3)

C k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi galic. kasy oszczędności we Lwowie w kwotach 706 złr. 32 ct., 707 złr. 86 ct., 709 złr. 44 ct., 711 złr. 10 ct. i 15.407 złr. 44 ct. z pn., odbędzie się dnia 21 maja i 25 czerwca 1885 każdym razem o godzinie 10 przed południem, przymusowa licytacya do Leontyny hr. Starzeńskiej wedle Dom. 243, pag. 23 n. 4 haer. należącej realności pod l. 637 4/4 we Lwowie położonej, na których terminach realność ta tylko wyżej ceny wywołania 46.270 złr. lub przynajmniej za tę cenę sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 750 złr. złożoną być ma, akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie, że dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 17 lutego 1885 rzeczowe prawa na wspomnianą realność nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adw. dr. Dulęba kuratorem, a jego zastępcą adw. dr. Stand mianowany został.

Lwów, dnia 4 kwietnia 1885.

L. 796. (2601 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Rymanowie ogłasza, że celem ściągnięcia od Stefana Chwostyka na rzecz galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie kwoty 100 zł. w. a. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 4 maja, 15 czerwca i 21 lipca 1885 każdym razem o godzinie 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż realności włościańskiej w Desznie pod lk. 58 położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej.

Cena szacunkowa realności tej wynosi 250 zł. w. a.

Zakład zaś 10 proc. tejże.

Resztę warunków można przejrzeć w sądzie.

C. k. sąd powiatowy.

Rymanów, dnia 12 lutego 1885.

L. 6604. (2577 3 3)

Na dniu 4 maja 1885 o godzinie 10 przedpołudniem przeprowadzi c. k. sąd powiatowy w Niepołomicach przymusową publiczną sprzedaż realności lwh. 433 gminy kat. Niepołomice objętej, a Michała Sylwestra Sumarów wspólną własność stanowiącej na zaspokojenie przynależących się Teofilowi Siemińskiemu dłużnych kwot 38 zł. i 34 zł. w. a. z pn.

Cena wywołania wynosi 300 zł.

Wadyum zaś 30 zł.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny tej realności przejrzeć można w tut. s. registraturze.

Niepołomice, 10 grudnia 1884.

L. 2289. (2533 3—3)

Z c. k. sądu obwodowego w Przemyślu rozpisuje się celem zaspokojenia sum a) 16 zł. 53 ct. z 6 prc. odsetkami od dnia 18 lipca 1884, b) 115 zł. a. w. z 6 prc. odsetkami od 19 stycznia 1884 i prowizyą 1 zł. 15 ct. i kosztów egzekucyjnych w ilości 19 zł. 87 ct. publiczna sprzedaż realności pod l k. 184 m. w Przemyślu wedle dom. V. pag. 360 n. 14 haer. do Salamona Malawer i Racheli Dornbusch należącej, na rzecz c. k. uprz. galic. akcyjnego banku hipotecznego w trzech terminach a to: dnia 18 maja 1885, 15 czerwca 1885 i 16 lipca 1885, zawsze o godzinie 10 przed południem w tutejszym sądzie pod nr. 19 pod następującemi warunkami przeprowadzić się mającą:

1) cenę wywołania stanowi suma 5000 zł. a. w.

2) Wadyum 500 zł a. w.

3) Gdyby realność ta za cenę wywołania lub wyżej tej ceny sprzedaną nie została, natenczas dla ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin sądowy na dzień 16 lipca 1885 o godz. 4 z południa.

4) Wyciąg hipoteczny realności pod lk. 184 m. w Przemyślu w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć lub odpisać można.

O tem zawiadamia się wierzycieli hipotecznych do rąk własnych, zaś wszystkich wierzycieli hipotecznych, którzyby po dniu 14 grudnia 1884 jako dniu wydania extraktu tabularnego do tabuli weszli, lub też którymby niniejsza uchwała licytacyę rozpisująca wcale nie lub w czasie doręczona być nie mogła do rąk kuratora p. adw. dra Łużeckiego w Przemyślu.

Przemyśl, 4 marca 1885.

L. 2963. (2500 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Ezrasa Hellera w kwocie 1000 złr. w. a. z przynależytościami dodatkowemi dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna realności pod l. 15 w Tarnowie na Zawalu położonej do Herscha i Łaji małżonków Leistenów należącej w trzecim terminie dnia 19 maja 1885 o godzinie 10 przed południem. Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 4107 złr. Realność ta w tym trzecim terminie sprzedaną będzie za jakąkolwiek cenę najwyżej ofiarowaną, wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 416 złr. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze c. k. sądu obwodowego.

O tem zawiadamia się strony obie, c. k. urząd główny podatkowy w Tarnowie, c. k. prokuratoryę skarbu we Lwowie imieniem skarbu państwa, tudzież wierzycieli hipotecznych, a wszczególności ciwierzyciele, którzy po dniach 4 października 1883 do hipoteki realności l. 15 w Tarnowie na Zawalu weszli lub którymby uchwała niniejsza z jakichkolwiek bądź powodów doręczoną być nie mogła do rąk ustanowionego kuratora adwokata D. Busia z zastępstwem adwokata D. Psarskiego, tudzież edyktem, którego ogłoszenie w urzędowej Gazecie Lwowskiej jednocześnie zarządza.

W Tarnowie dnia 5 marca 1885.

L. 10750. (1937 3—3)

Wadowicki c. k. sąd powiatowy del. miej. ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Jędrzeja Banasia w kwocie 500 zł. aw. z pn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 20 maja, 24 czerwca i 21 lipca 1885 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya realności lk. 86 w Półwsiu w księdze gruntowej na Piotra Rybarza zapisanej.

Cena wywołania 619 zł. 50 ct.

Wadyum 62 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Wadowice 20 lutego 1885.

L. 263. (2576 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi na zaspokojenie przynależącej się Abrachamowi Streuchowi resztującej dłużnej kwoty 42 zł w. a. z pn. przymusową publiczną sprzedaż posiadłości gminnej we wsi Chrości położonej lwh. 257 gm. kat. Staniątki objętej, a własność gminy Chrość stanowiącej, w trzech terminach licytacyjnych mianowicie dnia 4 maja, 8 czerwca i dnia 13 lipca 1885 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena szacunkowa i wywoławcza tej posiadłości gminnej wynosi 7095 zł.

Wadyum zaś 701 zł.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny tej posiadłości gminy przejrzeć można w tutejszosądowej ekspedyturze.

Niepołomice, 24 lutego 1885.

L. 8[illegible]68. (1772 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Grybowie przedsięweźmie w dniu 19 maja 1885 godz. 10 rano publiczną licytacyjną sprzedaż połowy realności nk. 46 wyk. hip. 131 i posiadłości wyk. hip. 128 w Grybowie Ignacego Kasztelewicza własnych, na zaspokojenie pretensyi Tekli Ozgowej 100 zł. z pn.

Cena wywołania majętności pierwszej 650 zł., drugiej 250 zł.

Bliższe warunki do przejrzenia w sądzie.

Grybów, 30 stycznia 1885.

L. 797. (2602 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rymanowie ogłasza, że celem ściągnięcia od Piotra Kielara na rzecz galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie kwotę 200 zł. w. a. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 4 maja, 15 czerwca i 4 sierpnia 1885 każdym razem o godzinie 10 przed południem publiczna przymusowa sprzedaż realności włościańskiej w Mymoniu pod lk. 43 położonej, ciała tabularnego niestanowiącej.

Cena szacunkowa realności tej wynosi 450 zł. aw.

Zakład zaś 10 prc. tejże.

Resztę warunków można przejrzeć w sądzie.

C. k. sąd powiatowy

Rymanów, 12 lutego 1885.

L. 2150. (2597 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu rozpisuje celem zaspokojenia wierzytelności galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie, 5000 zł z pn. publiczną licytacyjną sprzedaż realności pod lk. 266 a) w Przemyślu na Garbarzach położonej wedle dom. VII. pag. 67 n. 5 haer. dłużników Wolfa Roth i Salomona i Mariem Halpernow własnej, w trzech terminach: dnia 22 maja i 22 czerwca i dnia 20 lipca 1885, każdym razem o godzinie 10 rano, w biurze sądowem nr. 21 odbyć się mająca.

Cenę wywołania stanowi wartość realności 12 000 zł., przyjęta przy udzieleniu pożyczki, zaś wadyum wynosi 1200 zł.

W pierwszym i drugim terminie sprzedaż nie nastąpi poniżej ceny wywołania, a w trzecim nie poniżej sumy wyrównywającej wszystkim realność obciążającym długom hipotecznym.

W przeciwnym razie ułożone zostaną warunki ułatwiające 20 lipca 1885 o godzinie 4 popołudniu.

Dalsze warunki licytacyjne i wyciąg tabularny przejrzeć można w registraturze sądowej.

O tem zawiadamia się strony i znanych wierzycieli do rąk własnych, a nieznanych z nazwiska i miejsca pobytu wierzycieli, tydzież tych, którzyby możliwie po dniu 23 stycznia 1885 jako dniu wydania wyciągu hipotecznego do hipoteki weszli i tych, którymby uchwała niniejsza doręczoną być nie mogła do rąk kuratora adw. dra Łużeckiego w Przemyślu.

Przemyśl, 25 lutego 1885.

Konkursa.

L. 17365. (2515 2—3)

Celem nadania dziesięciu galicyjskich miejsc funduszowych w c. k. wojskowych zakładach wychowawczych, ogłasza się niniejszem konkurs.

W roku szkolnym 1885/6 który się rozpoczyna w c. k. wojskowych szkołach realnych z dniem 1 września 1885, a w c. k. akademiach wojskowych z dniem 18 września 1885, będzie można wstąpić tylko na pierwszy lub trzeci rok wojskowej niższej szkoły realnej, albo też na pierwszy rok akademii wojskowej w Wiener-Neustadt, lub technicznej akademii wojskowej.

Na 2gi lub 4ty rok wojskowej niższej szkoły realnej, jak również na wszystkie lata wyższej szkoły realnej, w roku szkolnym 1885/6 kandydaci z reguły przyjmowani nie będą, w latach tych zostaną tylko obsadzone miejsca, któreby przypadkowo (przez śmierć, wydalenie i t. p.) zawakowały.

Każdy z kandydatów wykazać winien: 1) iż posiada prawo obywatelstwa w monarchii austryacko-węgierskiej. (Cudzoziemcy mogą być przyjęci tylko na mocy osobnego zezwolenia Najjaśniejszego Pana); 2) iż jest fizycznie uzdolniony do wojskowego wychowania i przyszłej służby wojskowej; 3) iż zachowanie się jego pod względem obyczajów jest zadowalniające; 4) iż nieprzekroczył właściwego wieku którym jest rok 12 dla 1 roku wojskowej niższej szkoły realnej, rok 14 dla kandydatów chcących wstąpić na 3ci rok tejże szkoły, rok 19ty dla akademii wojskowych; nakoniec 5) winien każdy kandydat wykazać, iż odbył z dobrym postępem potrzebne nauki przygotowawcze, a mianowicie, jeżeli chce wstąpić na 3ci rok niższej szkoły realnej, iż ukończył czwartą lub piątą klasę szkoły ludowej, jeżeli zamierza wstąpić na 3 rok niższej szkoły realnej, iż ukończył 2 klasę szkół średnich lub równorzędną klasę szkoły wydziałowej, jeżeli zaś chce wstąpić do akademii wojskowej wykazać winien, iż ukończył z dobrym postępem nauki zupełnej szkoły średniej, (tj. szkoły realnej lub gimnazyum) i że w języku francuskim umie płynnie i poprawnie czytać, jako też łatwiejsze ustępy z francuskiego na niemieckie i na odwrót przy pomocy słownika tłumaczyć.

Wojskowa akademia w Wiener-Neustadt, kształci wychowanków swoich dla piechoty, strzelców i kawaleryi, zaś wojskowa akademia techniczna dla artyleryi, inżynieryi i do korpusu pionerów.

Kandydaci do technicznej akademii wojskowej winni przytoczyć w podaniu czyli życzą sobie wstąpić do oddziału artyleryi lub do oddziału inżynieryi. Do podań załączyć należy: 1) poświadczenie o przynależności kandydata do jednej z gmin w kraju, (poświadczenie to może być przez osoby należące do stanu wojskowego także dodatkowo przedłożone w ciągu jednego roku); 2) metrykę chrztu lub urodzenia; 3) świadectwo o fizycznem uzdolnieniu kandydata, wydane przez graduowanego lekarza wojskowego, zostającego w czynnej służbie wojskowej; 4) poświadczenie o przebyciu szczepionej lub naturalnej ospy; 5) ostatnie świadectwo szkolne; nakoniec 6) zaświadczenie o stosunkach majątkowych kandydata lub rodziców jego, w którem ma być wyraźnie ile kandydat ma rodzeństwa i czyli takowe ma już samoistne utrzymanie, jakie miejsce funduszowe lub stypendyum. Kandydaci przyjęci na miejsca funduszowe obowiązani są złożyć: a) przy wstąpieniu do zakładu, a następnie także przy przeniesieniu do innego c. k. wojskowego zakładu wychowawczego kwotę 6iu złr. w. a. na utrzymanie urządzenia szkolnego; b) kwotę 12 złr. w. a. z początkiem każdego roku szkolnego na rekwizyta szkolne. W podaniach swoich winni kandydaci wyraźnie przytoczyć, że im znany jest obowiązek uiszczenia tych opłat.

Kandydaci, którzy będą przyjęci na miejsca funduszowe, poddać się muszą przed wstąpieniem do zakładu ponownym oględzinom lekarskim i egzaminowi wstępnemu z wymaganych nauk przygotowawczych. Kandydaci chcący wstąpić na I rok wojskowej niższej szkoły realnej mogą egzamin wstępny składać w swoim języku ojczystym i nieznajomość języka niemieckiego nie stanowi u nich przeszkody uchylającej możność przyjęcia do zakładu, byle tylko zreszta dobrą posiadali kwalifikacyę, natomiast muszą kandydaci, ubiegający się o przyjęcie na III rok wojskowej niższej szkoły realnej władać językiem niemieckim o tyle biegle, iżby z wykładów w tym języku ze skutkiem korzystać mogli.

Kandydaci do wojskowych akademii składają egzamin wstępny wyłącznie w języku niemieckim.

Podania o powyższe miejsca należy wnieść bezpośrednio do Wydziału krajowego najdalej do 31 maja 1885; prośby wniesione po tym terminie zostaną odrzucone. Przyjęci do zakładów wojskowych winni odbyć podróż na miejsce przeznaczenia własnym kosztem. Ktoby chciał mieć jeszcze bliższe wskazówki o warunkach przyjęcia i egzaminie wstępnym do zakładów wojskowych, znajdzie takowe w 25 części rozporządzeń dla c. k. armii z r. 1875 (w osobnej odbitce w drukarni L. W. Seidl i syn we Wiedniu.

Z Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

We Lwowie, dnia 11 kwietnia 1885.

L. 18680. (2605 2—3)

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozpisuje niniejszem konkurs w celu obsadzenia posady nauczyciela zwyczajnego przy krajowej średniej szkole rolniczej w Czernichowie do wykładu jednej z nauk zawodowych a zarazem dyrektora szkoły.

Z posadą tą połączona jest, oprócz wolnego pomieszkania płaca roczna w kwocie 1700 złr. w. a., dodatek aktywalny w kwocie 360 złr. w. a. i dodatek pięcioletni w kwocie 200 złr. w. a.

Nauczyciele zwyczajni szkoły Czernichowskiej są urzędnikami krajowymi, jako tacy mają prawa i obowiązki określone ustawową służby krajowej z dnia 23 marca 1866, o ile takowa do nich może być zastosowaną.

Szczegółowe określenie praw i obowiązków dyrektora mieszczą w sobie regulamina szkoły.

Chcący się ubiegać o posadę powyższą winni wykazać dokładną znajomość języka polskiego a nadto przedłożyć Wydziałowi krajowemu:

1. metrykę urodzenia,
2. krótki życiorys,
3 świadectwa udowadniające kwalifikacyę do zajmowania posady, o którą kompetują.

Podania wnieść należy do Wydziału krajowego najdalej do 15 czerwca 1885.

We Lwowie, dnia 14 kwietnia 1885.

L. 683. (2607 2—3)

Niniejszem ogłasza się konkurs celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

A) W powiecie myślenickim:

I. Na posady nauczycieli w jednoklasowych szkołach etatowych z płacą 300 złr. w. a. i wolnem pomieszkaniem: 1. w Jachówce, 2. Polance, 3. Skawie, tudzież 4. w Primiu z płacą 400 złr. w. a. i wolnem pomieszkaniem.

II. Na posadę nauczyciela w szkole filialnej w Juszczynie z płacą 250 złr. w. a. i wolnem pomieszkaniem.

B) W powiecie nowotarskim:

I. Na posady nauczycieli w jednoklasowych szkołach etatowych z płacą 300 złr. w. a. i wolnem pomieszkaniem: 1. w Białce, 2. Jaworkach (t. j. gotówka 270 złr. w. a. i 6 sągów drzewa wartości 30 złr., wykładowy język ruski), 3. w Kościelisku, 4. Ludźmierzu, 5. Szaflarach (t. j. gotówka 298 złr. w. a. i dochód z gruntu wartości 1 złr., 66 złr. w. a), tudzież 6. w Ochotnicy (na Jamnem) z płacą 400 złr. i wolnem pomieszkaniem.

II. Na posady nauczycieli w szkołach filialnych: 1. w Olczy (przysiołek Zakopanego) z płacą 240 złr. w. a. i wolnem pomieszkaniem i 2. w Szlachtowej (wykładowy język ruski) z płacą 250 złr. w. a. i wolnem pomieszkaniem.

Prawo udzielenia prezenty na wszystkie powyższe posady przysługuje dotyczącym miejscowym Radom szkolnym.

Ubiegający się o jedną z powyżej wymienionych posad nauczyciele (nauczycielki) mają wnieść należycie udokumentowane i wykazem poprzedniej służby tudzież przebiegiem całego życia zaopatrzone prośby za pośrednictwem swych przełożonych Władz szkolnych do podpisanej c. k. okręgowej Rady szkolnej najdalej do dnia 25go maja 1885.

Podania po upływie terminu wniesione lub też należycie nieudokumentowane zwróci się bez skutku.

Z c. k. okręgowej Rady szkolnej
W Myślenicach, dnia 13 kwietnia 1885.
Przewodniczący c. k. Starosta.

L. 3225. (2613 2—3)

Posada radcy wyższego sądu krajowego we Lwowie z poborami VI klasy rangi jest do obsadzenia.

Ubiegający się wniosą swoje należycie udokumentowane podania w drodze przepisanej do 14go maja 1885 do Prezydyum c. k wyższego sądu krajowego we Lwowie.

Lwów, dnia 18 kwietnia 1885.

L. 2703/pr. (2593 2—3)

Przy sądzie krajowym w Krakowie opróżnioną została posada woźnego z roczną płacą 300 złr., dodatkiem aktywalnym 25% umundurowaniem i prawem postąpienia na wyższa płacę etatową.

Podania o tę lub inną przy sądach kolegialnych lub powiatowych opróżnić się mogącą posadę woźnego w myśl rozporządzenia Ministerstwa obrony krajowej z 12 lipca 1872 l. 98 d. p. p. ułożone wnosić należy w czterech tygodniach od 25 kwietnia 1885 do Prezydyum sądu krajowego w Krakowie.

Prezydyum sądu wyższego
Kraków, dnia 16 kwietnia 1885.

L. 4672. (2655 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie na mocy upoważnienia c. k. sądu krajowego wyższego z dnia 17 marca 1885 l. 5145 rozpisuje konkurs na posadę tłumacza języka hebrajskiego przy tutejszym sądzie a wyznaczając celem wniesienia dotyczących podań termin do 1go czerwca 1885, wzywa kompetentów, aby podania swe a to jeżeli w służbie publicznej zostają w drodze swych przełożeństw jeżeli zaś nie, przez zwierzchność gminną do której należą, z wykazaniem uzdolnienia swego do tej posady niemniej znajomości języka urzędowego i niemieckiego w słowie i piśmie w tutejszym sądzie obwodowym w terminie powyższym wnieśli.

Stanisławów, dnia 11 kwietnia 1885.

L. 3845/pr. (2681 1—3)

W celu obsadzenia posady oficyała w randze X klasy w biurze rachunkowem c. k. Namiestnictwa, rozpisuje się niniejszem konkurs

Ubiegający się o powyższą posadę winni wnieść podania swe zaopatrzone w należyte dowody w drodze właściwej w przeciągu czterech tygodni licząc od dnia ogłoszenia niniejszego konkursu do Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 21 kwietnia 1885.

L. 16925. (2646 1—3)

Rozpisuję niniejszem w myśl rozporządzenia ministeryalnego z 15go marca 1875 l. 12944 konkurs na obsadzenie posady prowadzącego metryki izraelickie w okręgu metrykalnym w Szczurowy.

Ubiegający się o tę posadę mają prośby własnoręcznie napisane wnieść do c. k. Starostwa w Brzesku najpóźniej do 10 maja 1885 i wykazać prawo obywatelstwa austryackiego, wyznanie mojżeszowe, pełnoletność, nieskazitelne obyczaje, świadomość języków krajowych, rodzaj zatrudnienia, odpowiedni stopień wykształcenia do prowadzenia metryk i oświadczenie że poddadzą się egzaminowi z wiadomości dotyczących przepisów i obowiążą się że w Szczurowy zamieszkają stale.

Wynagrodzenie stanowią opłaty od stron a to: za każdy wpis i wypis aktu metrykalnego 50 cnt. za wystawienie wyjaśnień familijnych w wykonaniu ustawy o poborze wojskowym 1 złr. w. a.

Poświadczenia metrykalne dla ubogich i na rekwizycye władz wydawane być mają bezpłatnie.

Brzesko, dnia 9 kwietnia 1885.
c. k. Starosta *Laskowski* mpr.

L. 11229. (2647 1—3)

Na posadę ekspedyenta przy c. k. urzędzie pocztowem w Dupliskach w powiecie zaleszczyckim za kontraktem służbowym i kaucyą 200 złr. z rocznymi poborami płacy 200 złr. ryczałtu kancelaryjnego 60 złr. i wynagrodzenia 230 złr. za dzienną pocztę posłańczą do Zaleszczyk.

Podania należy wnieść w przeciągu 4 tygodni do c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, dnia 20 kwietnia 1885.

Upadłości.

L. 19258. (2640 2—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystek ruchomy, jakoteż na wszystek nieruchomy, a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 Nr. 1. D. p. p. położony majątek protokołowanego kupca Jonasza Ehrlicha we Lwowie

Kierownictwo tego konkursu porucza się panu c. k. radcy sądu krajowego Samolewiczowi jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się pana adwokata krajowego dr. Schaffa, wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów, służących do wykazania ich pretensyi, poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż, lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 30 kwietnia 1885 godzinę 10tą przed południem w biurze p. komisarza.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąbądź pretensyą do wspólnej masy konkursowej, takową zgłosić ma w tym sądzie krajowym, wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 30 czerwca 1885 i podać ją na terminie na dzień 2 go lipca 1885 godzinę 10 przed południem, wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłoszą się ze swemi pretensyami, przysłuża prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy, innego zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli — inne osoby, posiadające ich zaufanie.

Na terminie, wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności, ma być usiłowane przyprowadzenie do skutku ugody w myśl § 68 ust. konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku sprawy konkursowej umieszczane będą w „Gazecie Lwowskiej".

Z c. k. sądu krajowego.
Lwów, dnia 18 kwietnia 1885.

L. 5106. (2524 3—3)

C. k. sąd obwodowy na podstawie wyboru przez wierzycieli masy rozbiorowej Hermana Katza uskutecznionego ustanawia p. Hermana Merca w miejsce p. adwokata dr. Gałeckiego tymczasowym zarządcą tejże masy ro biorowej, zaś M. D. Brandstädtera zastępcą zarządcy tejże masy rozbiorowej.

Równocześnie ustanawia komisarzem tej masy konkursowej w miejsce c. k. adjunkta sądowego p. dr. Merca, c. k. radcę sądu krajowego p. Chitrego, i to do publicznej wiadomości podaje.

W Tarnowie, 15 kwietnia 1885.

L. 25 kk. (2595 3—3)

Do zbadania przedłożonego przez zawiadowcę masy rozbiorowej Józefa Beisera rachunku z zarządu majątkiem krydalnym jako też do ustanowienia żądanego przez tegoż honoraryum, wyznaczam termin na 4go maja 1885, na 10 godz. rano.

Kołomyja, dnia 12 kwietnia 1885.
komisarz konkursowy.

L. 1570. (2525 1—3)

C k. sąd obwodowy w Wadowicach ogłasza wdrożenie postępowanie konkursowego do majątku A. J. Landau przemysłowca poprzednio w Oświęcimiu zamieszkałego a obecnie niewiadomego miejsca pobytu będącego a to do całego ruchomego, gdziekolwiek znajdującego się i do nieruchomego majątku położonego w krajach, w których ustawa z dnia 25 grudnia 1868 Dz. p. p. z r. 1869 Nr. 1 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym zamianowany został pan Jan Okuniewski c. k. sędzia powiatowy w Oświęcimiu tymczasowym zawiadowcą masy p. adwokat dr. Kaufmann ze substytucyą adwokata dr. Nowaka w Oświęcimiu.

Celem potwierdzenia ustanowionego przez sąd, lub przedstawienia innego zawiadowcy masy konkursowej i jego zastępcy, tudzież obrania wydziału wierzycieli wyznacza się termin na dzień 21go maja 1885 o godzinie 10tej przed południem w biurze komisarza konkursowego, na którym stawić się mają wierzyciele z dokumentami roszczenia ich wykazującemi.

Wszyscy do tej masy konkursowej mające wierzyciele jej roszczenia mający, chociażby o takowe nawet i spory wytoczone mi były, powinni takowe do dnia 18 czerwca 1885 stosownie do przepisów ustawy konkursowej unikając szkodliwych następstw tamże zagrożonych w sądzie obwodowym lub u komisarza konkursowego zgłosić i w terminie w dniu 23 lipca 1885 o godzinie 10 przed południem odbyć się mającem, likwidacyi i do uporządkowania podać.

Termin ostatni służyć ma zarazem i jako termin do zawarcia ugody w §. 68 u. k. przewidzianej, na który w tym celu wszyscy wierzyciele niniejszem zawezwanie otrzymują.

Zgłoszonym i na ogólnym terminie stawającym wierzycielom służy prawo przez wolny obiór w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli dotychczas urzędujących powołać nowoczo inne osoby, w których pokładają zaufanie.

Wierzyciele, którzy w Oświęcimiu i w pobliżu nie mieszkają winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika tamże mieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie i wniosek komisarza konkursowego wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt zostałby kurator ustanowiony.

Dalsze ogłoszenia w toku tego postępowania konkursowego zamieszczane będą w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej".

Wadowice, dnia 13 kwietnia 1885.

L. 4255.

W skutek wniosków wierzycieli zatwierdził c. k. sąd obwodowy dla masy konkursowej Marjana Zygmuntowicza dotychczasowego zawiadowcę Jana Baranowskiego definitywnym zastępcą sędziego stale w tym urzędzie i zamianował jego zastępcą Abrahama Stermera handlującego obadwa w Staremmieście zamieszkali.

Sambor, 14 kwietnia 1885.

Księgi gruntowe.

L. 587. (2649)

Komisya hipoteczna przy Prezydyum c. k. sądu obwodowego w Przemyślu oznajmia, że dochodzenia celem założenia księgi hipotecznej dla gmin katastralnych Jatwięgi i Jordanówka w powiecie mościskim położonych na miejscu w Jatwięgach dnia 4 maja 1885 rozpocznie, zaś na miejscu w Jordanówce po ukończeniu dochodzeń w Jatwięgach.

Bliższe szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gminnych.

Przemyśl, 20 kwietnia 1885.

L. 326. (2404 2—3)

Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że dla gmin katastralnych następujących:

Jastrzębiec, Wulka Niedźwiecka, w okręgu sądu powiatowego w Leżajsku;

Dubas, Zarembki i Przedbórz, w okręgu sądu powiatowego w Kolbuszowej;

Jawornik pod Niebylcem, w okręgu sądu powiatowego w Strzyżowie;

Trześn i Wielowieś, w okręgu sądu powiatowego w Tarnobrzegu;

Mirocin, w okręgu sądu powiatowego w Przeworsku;

Łąka II część, w okręgu sądu powiatowego w Głogowie;

Zarzyce, w okręgu sądu powiatowego w Ulanowie;

Terliczka, Wólka pod lasem i Palikówka, w okręgu sądu powiatowego miejsko-delegowanego w Rzeszowie;

Łęki, w okręgu sądu powiatowego w Brzesku;

Brzoskwinia, w okręgu sądu powiatowego w Liszkach;

Buczyna z Dąbrowicą i Grabiną, w okręgu sądu powiatowego w Bochni;

Pawlikowice, Taszyce, Rożnowa, Rzeszotary, Jawczyce i Podstolice, w okręgu sądu powiatowego w Wieliczce;

Wola Dembowiecka, w okręgu sądu powiatowego w Jaśle;

Zdziarzec, w okręgu sądu powiatowego w Radomyślu;

Wola Gręboszowska, Gremboszów i Kozłów, w okręgu sądu powiatowego w Dąbrowej;

Lgota, w okręgu sądu powiatowego miejsko delegowanego w Wadowicach;

Marcy Poręba, w okręgu sądu powiatowego w Kalwaryi;

Rąbkowa i Łęki, w okręgu sądu powiatowego miejsko delegowanego w Nowym Sączu;

Gładyszów, w okręgu sądu powiatowego w Gorlicach położonych; otwarto nowe księgi gruntowe i że termin wyznaczony pierwszym edyktem z 31 października 1883 l. 17755, do zgłoszenia praw rzeczowych, odnoszących się do nieruchomości wymienionemi księgami gruntowemi objętych, z dniem 31 grudnia 1884 upłynął.

Wzywa się zatem wszystkich, którzy przez istnienie lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu w wyrażonych księgach uskutecznionego, w prawach swych uważają się za pokrzywdzonych, ażeby swe zarzuty do dnia 1 września 1885 włącznie, w tym sądzie powiatowym, w którego okręgu dotycząca gmina katastralna jest położona zgłosili, gdyż inaczej wpisy te nabędą skutków wpisów hipotecznych.

Ostrzega się przytem, iż termin powyższy nie może być ani przedłużonym, ani też z powodu zaniedbania do pierwotnego stanu przywróconym.

Kraków, 28 stycznia 1885.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 3797. (2473 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie wzywa tych, którzyby kwit c. k. Kasy podatkowej w Jaśle na kaucyę złożoną przez Altera Schinagla z Siepietnicy jako przedsiębiorcy dostawy szutru na gościńce państwowe w kwocie 63 złr. pod art. 356/80 złożoną w rękach mieli na rok cały od dnia ogłoszenia niniejszego z poleceniem przedłożenia takowego w tymże czasie, ile że takowy za nieważny uznany zostanie i wystawca na takowy odpowiadać nie będzie obowiązany.

W Tarnowie, dnia 19 marca 1885.

L. 3879. (2472)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Izaaka Beima, odnośnie do edyktu z 26 lutego 1885 l. 2162, że w miejsce adw. dra Malawskiego, adw. dr. Buś kuratorem dla niego ustanowiony został.

W Tarnowie, dnia 26 marca 1885.

L. 6541. (2626 1—3)

C. k. sąd powiatowy delegowany miejski w Tarnowie, podaje do wiadomości, że w sporze ustnym Jana Karasia przeciw nieobjętej masie spadkowej Józefa Karasia i innym o uznanie prawa własności do realności wyk. hip. 132 w Łęgu objętej, termin do rozprawy na dzień 18go maja 1885, godzinę 10tej przed południem naznaczył, dla niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego Józefa Kołodzieja kuratorem adwokata dra Tokarza zamianował.

Tarnów, dnia 1 kwietnia 1885.

L. 1251. (2632 1—3)

Wojniłowski sąd powiatowy ustanawia w sprawie drobiazgowej Maryśki Bury przeciw leżącym masom śp. Ruzi Witiuk i śp. Paraski Bliźniuk dalej przeciw Tymkowi Witiuk i Fediowi Bliźniuk o 50 złr. w. a., dla wspomnionych leżących mas kuratorem Stefana Ławrija z Wojniłowa i powołuje strony do rozprawy drobiazgowej na dzień 6 maja 1885 o godzinie 9 rano.

Wojniłów, dnia 15 marca 1885.

L. 4042. (2634 1—3)

C. k. sąd krajowy karny we Lwowie zawiadamia niniejszem, że w depozycie sądowym znajdują się następujące z kradzieży pochodzące efekta niewiadomych właścicieli: 2 scyzoryki, zegarek srebrny, pieczątka, szkatułka z przyborami rysunkowemi, portmonetka pistolet jednorurkowy i pochwa; prześcieradło, dwa srebrne lichtarze, łańcuszek bronzowy, płaszcz, kaftanik, 2 spodnice, 2 kaftaniki, 2 kapy, obrus i płachta; worek jutowy, bunda, 2 patelnie, 4 orczyki, 1 szleja, para uzd, naszelnik, chustka, dwa kożuchy krótkie i jeden długi, 2 złote monety, głowa cukru, surdut zimowy, tytonierka i portmonetka.

Wzywa się przeto niewiadomych właścicieli, aby w przeciągu jednego roku od dnia trzeciego obwieszczenia tego edyktu w dzienniku Gazety Lwowskiej swoje prawa własności wykazali, w razie przeciwnym bowiem przedmioty te jako przepadłość traktowane będą.

C. k. sąd krajowy karny

Lwów, dnia 15 kwietnia 1885.

L. 597/pr. (2658 1—3)

Jego Ekscellencya Pan Prezydent c. k. wyższego sądu krajowego mianował na mocy §. 301 p. k. dla drugiej zwyczajnej kadencyi posiedzeń sądów przysięgłych w roku bieżącym przy c. k. sądzie obwodowym w Tarnopolu, Prezydenta tegoż sądu Przewodniczącym, zaś c. k. Radców Karola Willaume, Emila Nemethy, Józefa Laceka, Antoniego Reinwarth, Juliusza Piątkowskiego i Karola Zollner zastępcami Przewodniczącego sądu przysięgłych.

Posiedzenie tej kadencyi rozpocznie się dnia 1 czerwca 1885 o godzinie 9 przed południem.

Z Prezydyum c. k. sądu obwodowego.

Tarnopol, 18 kwietnia 1885.

L. 74. (2627 1—3)

Niewiadomą z miejsca pobytu Maryę Budziszowską zawiadamia się, że dla niej kuratorem adwokata dr. Ornsteina w Brodach ustanowiono, któremu rezolucyę t. s. 30 września 1883 l. 13689 dozwolającą egzekucyjne oszacowanie realności l. kons 903/tab 689 w Brodach na rzecz funduszu indemnizacyjnego doręczono.

C. k. sąd powiatowy.

Brody, dnia 22 lutego 1885.

L. 919. (2656 1—3)

Jego Ekscellencya Pan Prezydent sądu krajowego wyższego w Krakowie zamianował Przewodniczącym trybunału sądu przysięgłych przy c. k. sądzie obwodowym w Tarnowie na drugą tegoroczną kadencyę, której posiedzenia w dniu 1 czerwca 1885 o godzinie 9 przed południem otwarte będą, Prezydenta c. k. sądu obwodowego Ryszarda Zawadzkiego, zastępcami zaś przewodniczącego c. k. radców sądu krajowego Adolfa Horę, Józefa Konckiego, Juliusza Freyselsfeld Chitrego i Franciszka Dubowskiego.

w Tarnowie, dnia 19 kwietnia 1885.

L. 824. (2676)

Pan Erazm Barącz uchwałą c. k. Starostwa górniczego w Krakowie z dnia 7 marca 1885 l. 543 mianowany inżynierem górniczym, złożył przepisaną przysięgę dnia 31 marca r. 1885 i urzęduje w Tustanowicach powiatu drohobyckiego w Galicyi.

Z c. k. Starostwa górniczego.

w Krakowie, dnia 18 kwietnia 1885.

L. 1618. (2454 1—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie wzywa posiadacza zagubionej policy asecyacyjnej byłego galicyjskiego ogólnego towarzystwa ubezpieczeń we Lwowie, z daty Lwów dnia 15 lutego 1875 l. 9894, wedle której Sara Lea Spatz, jako subskrybentka i właścicielka tej policy swą córkę Mariem Chawy Spatz w ten sposób ubezpieczyła, iż spomiane towarzystwo w razie śmierci Mariem Chawy Spatz przed terminem dnia 31go grudnia 1890 obowiązanem będzie okazicielowi policy obrachowaną ze złożonych rat sumę zaś w razie przeżycia tejże terminu dnia 31go grudnia 1890 okazicielowi tej policy sumę udziałową z tej asocyacyi na Mariem Chawy Spatz przypadającą zapłacić wraz odwrotną policę Nr. 9895, aby wyż opisane policy w ciągu jednego roku sądowi okazał, inaczej po upływie tego terminu na żądanie Sary Lei Spatz opisane policy amortyzowane zostaną.

Lwów, dnia 21 lutego 1885.

Doniesienia prywatne.

Prasa do prasowania cegły dwojakiej wielkości, zupełnie nowa, nieużywana, patent L. Jägra w Ehrenfeld-Cöln, jest do sprzedania. Zgłoszenia pod **K. K.** poste restante **Gorlice.** (2683 1-4)

(2678)

Nadzwyczajne

Walne Zgromadzenie

członków Kasy zaliczkowej w Maryampolu odbędzie się dnia 3 maja 1885, o godzinie 5 wieczorem. Na porządku dziennym: nowy wybór Dyrekcyi.

Rada zawiadowcza Kasy zaliczkowej w Maryampolu, Stowarzyszenia zarejestrowanego z nieogr. poręką.

ks. Bazyli Motiuk wr. **Błażej Lisiński** wr.
prezes. sekretarz.

K. k. priv. allg. österr.

Boden - Credit - Anstalt.

Bei der am **15. April 1885** stattgefundenen **sechsundzwanzigsten Verlosung** der **3% igen Prämien-Schuldverschreibungen** der k. k. priv. allgem. österr. **Boden-Credit-Anstalt** wurden folgende Obligationen gezogen:

In der Gewinnstziehung:

Serie	**3490**	Nr. **61**	mit dem Treffer von	**fl. 50.000**
"	**2103**	" **54**	" " " " "	**2.000**
"	**2135**	" **37**	" " " " "	**1.000**
"	**3125**	" **56**	" " " " "	**1.000**

In der Tilgungsziehung:

Serie **118** Nr. 1-100 Ser. **1533** Nr. 1-100 Ser. **3624** Nr. 1-100 Ser. **1029** Nr. 1-100 Ser. **1884** Nr. 1-100

Die Einlösung der gezogenen Prämien-Schuldverschreibungen erfolgt am **1. December 1885** an der **Cassa der k. k. pr. allg. österr. Boden-Credit-Anstalt** in **Wien. Mit diesem Termine erlischt die weitere Verzinsung.**

Die Coupons werden zufolge Art. 146 der Statuten zwar fortan ausgezahlt, jedoch wird der Betrag derselben bei der Einlösung der Schuldverschreibungen vom Capital in Abzug gebracht.

Für die Prämien-Schuldverschreibungen, welche in obiger Tilgungsziehung gezogen wurden, erhält der Besitzer nebst dem Capitalsbetrage von fl. 100 österr. Währ einen mit derselben Serie und Nummer bezeichneten **Gewinnst - Schein,** welcher auch weiter an den Gewinnstziehungen Theil nimmt.

Die nächste Verlosung findet am **15. Juni 1885** statt.

Aus den früheren Ziehungen sind nachfolgende **fällige** 3% Prämien-Schuldverschreibungen bisher zur Einlösung nicht präsentirt worden:

aus den Gewinnstziehungen:

Serie 3230 Nr. **40** mit dem Treffer von ö. W. fl. 100;

aus den Tilgungsziehungen

sind von nachfolgenden Serien noch Prämien-Schuldverschreibungen ausständig:

Serie: 18, 33, 56, 111, 151, 214, 330, 344, 345, 359, 426, 701, 840, 935, 982, 1040, 1[illegible], 1571, 1575, 1601. 1674, 185[illegible], 1918, 1991, 2558, 2573, 2660, 2709, 2715, 2749, 2795, 2818, 2847, 2856, 2860, 2919, 2978, 3043, 3080, 3189, 3195, 3331, 3419, 3464.

Wien, den 16. April 1885.

(2556) **Von der Direction.**

Nauczyciel

wydziałowy, z porządnej i przyzwoitej familii, po studyach gimnazyalnych i wyższem wykształceniu, z dowodami przysposabiania młodzieży do wyższych i niższych klas gimnazyalnych władający, obok posiadania języka francuskiego, językiem niemieckim, życzy sobie w podobnym charakterze przyjąć miejsce prywatnego nauczyciela w dystyngowanej famili. Bliż. wiad. **M. N. R.** poste restante **Lwów.** (2 3)

Babice nad Sanem
FABRYKA
wyrobów glinianych

subwencyonowana przez wysoki Wydział krajowy, poleca: **piece kaflowe,** czysto-białe, kolorowe, czyli, staroniemieckie, **cegły, dachówki dreny, klomby i wazony.**

Odbierającym większą ilość 2% rabatu.

[2608 4-10] **Zarząd fabryki.**

L. 737. (2677)

Konkurs

na posadę sierzanta policyi miejskiej, oraz przewódcy straży ogniowej, z roczną płacą 300 złr. i umundurowaniem.

Ubiegający się o tę posadę, mają swe podania zaopatrzone w dowody uzdolnienia, szczególnie w zawodzie pożarnictwa, najdalej do 15 czerwca 1885 r. wnieść do magistratu w Sanoku.

Jako warunek nieodzowny, naznacza się umiejętność czytania i pisania, jako też wiek poniżej lat 35.

Sanok, 19 kwietnia 1885.

Kundmachung.

Sämmtliche Mitglieder unseres Vereines werden zur Theilnahme an der am 12 Mai*) 1885 um 4 Uhr N. M stattfindenden I. **Generalversammlung**, welche in unserer Kanzelei Cons Nr. 31 in **Pomorzany** stattfinden wird höflichst eingeladen.

Tagesordnung:

1) Berichterstattung der Direktion über vorgelegten Bilans, und Rechnungs Abschluss für das Jahr 1884.

2) Berichterstattung des Verwaltungs-Rathes sammt Erledigung der allfälligen Anträge der einzelnen Mitglieder.

3) Vertheilung der Gewinnste für das Jahr 1884 sammt Ertheilung des Absolutoriums an die Direktion

Pomorzany den 10 März 1885.

Verwaltungs Rath des gegenseitigen Credit Vereins, für Agricultur, Handel und Gewerbe mit beschränkter Haftung.

Rafael Hammer **A. M. Dier**
Präsident. Sekretär.

*) W Gazecie nr. 88 wydrukowano mylnie März zamiast Mai.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera. (Zarządca Władysław J. Weber). Papier z c. k. uprzyw. ... Kraj